

**DIREKTIVA 2013/55/EU EVROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA
od 20. novembra 2013.**

**o izmjeni Direktive 2005/36/EC o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj saradnji putem Informacionog sistema unutrašnjeg tržišta ("Uredba IMI")
(Tekst značajan za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT I SAVET EVROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcionisanju Evropske unije, a posebno njegov član 46., član 53. stav 1. i član 62.,

uzimajući u obzir predlog Evropske komisije,

nakon prosleđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Evropskog ekonomskog i socijalnog komiteta (1),

u skladu sa redovnim zakonodavnim postupkom (2),

budući da:

(1) Direktivom 2005/36/EC Evropskog parlamenta i Savjeta od 7. septembra 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (3) konsolidovan je sistem uzajamnog priznavanja koji se prvobitno zasnivao na 15 direktiva. Njome se osigurava automatsko priznavanje ograničenog broja profesija na osnovu usklađenih minimalnih uslova osposobljavanja (sektorske profesije), opšteg sistema prepoznavanja dokaza o osposobljenosti i automatskog priznavanja stručnog iskustva. Direktivom 2005/36/EC uspostavlja se i novi sistem slobodnog pružanja usluga. Treba podsetiti da članovi porodice građana Unije iz trećih zemalja imaju jednak tretman u skladu sa Direktivom 2004/38/EC Evropskog parlamenta i Savjeta od 29. aprila 2004. O pravu građana Unije i članova njihovih porodica na slobodno kretanje i boravište na području država članica (4). Državljeni trećih zemalja takođe mogu imati jednak tretman pri priznavanju diploma, svedočanstava i drugih stručnih kvalifikacija u skladu sa relevantnim nacionalnim postupcima na osnovu posebnih pravnih akata Unije, kao što su akti o dugoročnom boravištu, izbeglicama, "nosiocima plave karte" i naučnicima.

(2) U svojoj Komunikaciji od 27. oktobra 2010. naslovljenoj "Akt o jedinstvenom tržištu - 12 poluga za podsticanje rasta i jačanje poverenja - zajednički rad za stvaranje novog rasta" Komisija je prepoznala potrebu modernizovanja prava Unije u tom području. Evropski savet u svojim zaključcima je od 23. oktobra 2011. podržalo tu modernizaciju i pozvalo Evropski parlament i Vijeće na postizanje političkog sporazuma o reviziji Direktive 2005/36/EC do kraja 2012. U svojoj rezoluciji od 15. novembra 2011. O sprovođenju Direktive o stručnim kvalifikacijama (2005/36/EC) (5) Evropski parlament takođe je pozvao Komisiju da iznese predlog. U izveštaju o građanstvu EU-a za 2010. od 27. oktobra 2010. naslovljenom "Uklanjanje prepreka za ostvarivanje prava građana Unije" naglašava se potreba smanjenja administrativnog opterećenja povezanog s priznavanjem stručnih kvalifikacija.

(3) Notari koje službenim aktom imenuje vlada trebalo bi da budu isključeni iz područja primene Direktive 2005/36/EC s obzirom na specifične i različite režime pristupa toj profesiji i bavljenja njome, koji se na javne beležnike primenjuju u pojedinim državama članicama.

(4) Za potrebe jačanja unutrašnjeg tržišta i promovisanja slobodnog kretanja stručnjaka uz obezbeđivanje efikasnijeg i transparentnijeg priznavanja stručnih kvalifikacija, evropska strukovna iskaznica imala bi dodatu vrednost. Ta bi iskaznica bila posebno korisna za olakšavanje privremene mobilnosti i priznavanja u okviru sistema automatskog priznavanja te promovisanje pojednostavljenog postupka priznavanja u okviru opšteg sistema. Svrha je evropske strukovne iskaznice pojednostavljenje postupka priznavanja i uvođenje isplativosti i operativne efikasnosti od koje će stručnjaci i nadležni organi imati koristi. Pri uvođenju evropske strukovne iskaznice trebalo bi uzeti u obzir stavove dotične profesije te bi njenu uvođenju trebala prethoditi procena njene pogodnosti za dotičnu profesiju i uticaja na države članice. Tu bi procenu po potrebi trebalo sprovesti u saradnji sa državama članicama.

Evropsku strukovnu iskaznicu trebalo bi izdavati na zahtev stručnjaka te nakon podnošenja potrebnih

dokumenata i nakon što nadležni organi dovrše postupak provjere povezan sa izdavanjem. Ako se evropska strukovna karta izdaje za potrebe poslovnog nastana, trebala bi predstavljati odluku o priznavanju te bi je trebalo tretirati kao i svaku drugu odluku o priznavanju u skladu sa Direktivom 2005/36/EC. Njome bi se trebali dopuniti, a ne zameniti uslovi registracije povezani sa pristupanjem određenoj profesiji. Nema potrebe za uvođenjem evropske strukovne iskaznice u pravnim zanimanjima za koja se već primenjuju strukovne iskaznice u skladu sa sistemom utvrđenim Direktivom Saveta 77/249/EEC od 22. marta 1977. O olakšavanju efikasnog ostvarivanja slobode pružanja advokatskih usluga (6) i Direktivom 98 / 5/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 16. februara 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja advokatske delatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (7).

(5) Funkcionisanje evropske strukovne iskaznice trebalo bi podržati Informacionim sistemom unutrašnjeg tržišta (IMI) uspostavljenim Uredbom (EU) br. 1024/2012 Evropskog parlamenta i Savjeta (8). Iskaznica i IMI trebali bi da ojača sinergije i poverenje među nadležnim telima, istovremeno oslobađajući nadležna tela udvostručavanja administrativnog rada i postupaka priznavanja te pružajući veću transparentnost i sigurnost stručnjacima.

(6) Postupak podnošenja zahteva za evropsku strukovnu iskaznicu i njena izdavanja trebao bi biti jasno strukturiran te obuhvatati bezbednosne mere i odgovarajuća prava na žalbu za podnosioca zahteva. Provedbenim aktima trebalo bi utvrditi uslove koji se odnose na prevođenje i metode plaćanja taksi koje plaća podnosilac zahteva, tako da se ne naruši ili ugrozi tok rada u sistemu IMI te da postupak obrade zahteva ne kasni. Visinu taksi određuju države članice. No države članice bi trebale da obavesti Komisiju o utvrđenoj visini taksi. Evropska strukovna iskaznica is njom povezani tok rada u sistemu IMI trebali bi osigurati integritet, autentičnost i poverljivost pohranjenih podataka te izbegavanje nezakonitog i neovlašćenog pristupa informacijama koje sadržavaju.

(7) Direktiva 2005/36/EC primenjuje se samo na stručnjake koji se u drugoj državi članici žele baviti istom profesijom. Postoje slučajevi kada su u državi članici domaćinu dotične delatnosti deo profesije sa većim područjem delatnosti nego u matičnoj državi članici. Ako su razlike između područja delatnosti tolike da bi se od stručnjaka zahtevao puni program obrazovanja i osposobljavanja kako bi nadomestio nedostatke te ako stručnjak tako zahteva, država članica domaćin trebala bi u ovim posebnim okolnostima odobriti delimičan pristup. Međutim ako postoje preovlađujući razlozi opšteg interesa, utvrđeni u odluci Suda Evropske unije koja se odnosi na članke 49. i 56. Ugovora o funkcionisanju Evropske unije (UFEU), koji se mogu i dalje nastaviti razvijati, država članica trebalo bi da ima mogućnost da odbije delimičan pristup. To bi se posebno trebalo odnositi na zdravstvene profesije ako utiču na javno zdravlje ili bezbednost pacijenata. Odobranje delimičnog pristupa ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo socijalnih partnera na samoorganizovanje.

(8) Radi zaštite lokalnih potrošača u državi članici domaćinu, privremeno i povremeno pružanje usluga u državama članicama trebalo bi podlijegati bezbednosnim merama, ponajpre zahtevu posedovanja najmanje godine dana stručnog iskustva u zadnjih deset godina pre pružanja usluga, u slučajevima ako profesija nije regulisana u matičnoj državi članici. U slučaju sezonskih delatnosti države članice trebale bi imati mogućnost sprovesti kontrole kako bi proverile privremenu i povremenu prirodu usluga koje se pružaju na njihovu državnom području. U tu svrhu država članica domaćin trebala bi biti u mogućnosti jedanput godišnje tražiti informacije o uslugama koje se pružaju zaista na njenu državnom području ako ih pružalac usluga već nije dobrovoljno dostavio.

(9) Direktiva 2005/36/EC omogućava državama članicama da provere stručne kvalifikacije pružaoca usluga pre prvog pružanja usluga u regulisanim profesijama koje utiču na javno zdravlje ili bezbednost. To je dovelo do pravne nesigurnosti jer nadležno telo slobodno odlučuje o potrebi sprovođenja te prethodne provjere. Kako bi se osigurala pravna sigurnost, stručnjaci bi od početka trebali znati je li prethodna provera stručnih kvalifikacija potrebna i kad se može očekivati odluka. U svakom slučaju uslovi za prethodne provjere stručnih kvalifikacija u okviru slobodnog pružanja usluga ne bi trebalo da

bude stroži nego u okviru pravila o poslovnom nastanu. U regulisanim profesijama koje utiču na javno zdravlje ili bezbednost Direktiva 2005/36/EC ne bi trebala dovesti u pitanje mogućnost država članica da nametnu obavezu osiguranja povezanu sa stručnom delatnošću u skladu sa pravilima koja se primenjuju na osnovu Direktive 2011/24/EU Evropskog parlamenta i veća od 9. marta 2011. o primeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj zaštiti (9) i Direktivom 2006/123/EC Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2006. o uslugama na unutrašnjem tržištu (10).

(10) Sistemi stručnog obrazovanja i osposobljavanja pokazali su se kao korisno sredstvo obezbeđivanja zaposlenosti mladih i omogućavanja neometanog prelaska iz faze obrazovanja u radni život. Zbog toga bi pri reviziji Direktive 2005/36/EC trebalo uzeti u obzir sve njihove posebnosti.

(11) Kako bi se mogao primeniti mehanizam priznavanja kvalifikacija u okviru opšteg sistema, potrebno je različite nacionalne programe obrazovanja i osposobljavanja razvrstati prema stepenima. Ti stupnjevi, koji su uspostavljeni samo za potrebe funkcionisanja sistema opšteg, ne bi trebalo da utiču na nacionalne strukture obrazovanja i osposobljavanja ili na nadležnost država članica u tom području, uključujući nacionalnu politiku primene evropskog okvira kvalifikacija (EKF). EKF je sredstvo namenjeno promovisanju transparentnosti i uporedivosti stručnih kvalifikacija te može biti koristan dodatni izvor informacija nadležnim telima koja razmatraju stručne kvalifikacije izdate u drugoj državi članici. U skladu sa Bolonjskim procesom visokoškolske ustanove prilagodile su strukturu svojih programa uvodeći dvogodišnji diplomski i magistarski studij. Kako bi se osiguralo da pet stepeni utvrđenih u Direktivi 2005/36/EC bude dosledno sa novim uređenjem studija, diplomske studije trebalo bi klasifikovati kao stepen d, a magistarski studij kao stepen e. Pet stepeni uspostavljenih za potrebe funkcionisanja sistema opšteg u načelu više ne bi trebalo koristiti kao kriterijum za isključivanje građana Unije iz područja primene Direktive 2005/36/EC kad bi to bilo oprečno načelu doživotnog učenja.

(12) Zahteve za priznavanje koje podnose stručnjaci iz država članica u kojima profesije nisu regulisane, a koji imaju godinu dana iskustva stručnog, trebalo bi tretirati jednako kao i zahteve stručnjaka iz država članica u kojima su profesije regulisane. Njihove stručne kvalifikacije trebalo bi uporediti sa stručnim kvalifikacijama koje se zahtevaju u državi članici domaćinu na osnovu stepeni stručne kvalifikacije utvrđenih u Direktivi 2005/36/EC. U slučaju postojanja znatnih razlika, nadležno telo trebalo bi moći uvesti kompenzatorne mere. Svi mehanizmi procene teorijskog znanja i praktičnih veština koji bi se u okviru kompenzacionih mera mogli tražiti za pristup profesiji trebali bi garantovati načela transparentnosti i nepristrasnosti te bi trebali biti u skladu sa njima.

(13) Ako minimalni uslovi osposobljavanja za pristup profesijama regulacijom opštim sistemom nisu usklađeni, država članica domaćin treba i dalje imati mogućnost da uvede kompenzacijsku meru. Svaka takva mera trebalo bi da bude proporcionalna i njome bi se posebno trebalo uzeti u obzir znanje, veštine i kompetencije koje je podnosilac zahteva stekao tokom svog stručnog iskustva ili cjeloživotnog učenja, koje je u tu svrhu službeno priznalo relevantno telo. Odluka o uvođenju kompenzacione mere trebala bi biti propisno opravdana kako bi podnosiocu zahteva omogućila da bolje razume svoju situaciju i od nacionalnih sudova zatraži sudsko preispitivanje u skladu sa Direktivom 2005/36/EC.

(14) Preispitivanje Direktive 2005/36/EC pokazalo je potrebu fleksibilnijeg ispravke i pojašnjavanja liste industrijskih, trgovačkih i zanatskih delatnosti iz Priloga IV., Zadržavajući sistem automatskog priznavanja tih delatnosti na osnovu stručnog iskustva. Prilog IV. trenutno se zasniva na Međunarodnoj standardnoj industrijskoj klasifikaciji svih ekonomskih delatnosti (ISIC) iz 1958. i više ne odražava sadašnju strukturu ekonomskih delatnosti. Od 1958. klasifikacija ISIC revidirana je nekoliko puta. Zbog toga bi Komisija trebala prilagoditi Prilog IV. kako bi sistem automatskog priznavanja ostao netaknut.

(15) Kontinuiran profesionalni razvoj doprinosi sigurnoj i efikasnoj praksi stručnjaka čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju. Važno je podsticati dalje jačanje kontinuiranog profesionalnog razvoja u oblasti tih profesija. Države članice trebale bi posebno podsticati kontinuirani profesionalni razvoj doktora medicine, lekara specijalista, lekara opšte medicine, medicinskih sestara za opštu zdravstvenu negu, stomatologa, specijalista dentalne medicine, veterinaru, babicu, farmaceuta i arhitekata. O

merama koje države članice preduzimaju radi promovisanja kontinuiranog profesionalnog razvoja u tim profesijama trebalo bi da obavesti Komisiju, a države članice trebale bi razmjenjivati najbolje prakse u tom području. Kontinuiran profesionalni razvoj trebao bi obuhvatati tehnički, naučni, regulatorni i etički razvoj te bi njime trebalo da motiviše stručnjake da učestvuju u cjeloživotnom učenju relevantnom za njihovu profesiju.

(16) Sistem automatskog priznavanja utemeljen na usklađenim minimalnim uslovima osposobljavanja zavisi o tome da države članice pravovremeno prijave nove ili promjenjene dokaze o formalnim kvalifikacijama te da ih Komisija objavi. U protivnom nosiocima tih kvalifikacija ne garantuje se automatsko priznavanje. U cilju povećanja transparentnosti i olakšavanja razmatranja novih prijavljenih naziva države članice trebale bi dati informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja koji trebaju biti u skladu sa minimalnim uslovima osposobljavanja utvrđenima Direktivom 2005/36/EC.

(17) Evropski sistem prikupljanja i prenošenja bodova (ESPB) već se koristi u većini visokoškolskih ustanova u Uniji, a njegova primena sve je uobičajenija i u okviru programa kojima se stiču kvalifikacije potrebne za bavljenje nekom od regulisanih profesija. Zbog toga treba uvesti mogućnost izražavanja trajanja programa u bodovima ESPB. Ta mogućnost ne bi trebalo da utiče na druge zahteve za automatsko priznavanje. Jedan bod ESPB odgovara trajanju 25-30 sati studija, dok je 60 poena obično potrebno za završavanje 1 akademske godine.

(18) Radi obezbeđivanja visokog nivoa javnog zdravlja i bezbednosti pacijenata u Uniji te modernizovanja Direktive 2005/36/EC nužno je preinačiti kriterijume koji se koriste za definisanje osnovnog medicinskog osposobljavanja, tako da uslovi koji se odnose na najmanji broj godina i sati postanu kumulativni. Cilj te izmene nije snižavanje uslova osposobljavanja za osnovno medicinsko obrazovanje.

(19) U svrhu jačanja mobilnosti lekara specijalista koji su već stekli medicinsku specijalističku kvalifikaciju, nakon koje učestvuju u drugom specijalističkom usavršavanju, državama članicama trebalo bi biti dopušteno odobravanje izuzeća od nekih delova osposobljavanja ako su delovi kasnijeg usavršavanja završeni tokom prijašnjeg programa medicinskog specijalističkog usavršavanja u jednoj državi članici. Državama članicama trebala bi, u određenim granicama, biti dopuštena takva izuzeća za medicinske specijalizacije obuhvaćene sistemom automatskog priznavanja.

(20) Profesija medicinske sestre znatno se razvila u poslednje tri decenije: zdravstvena zaštita u zajednici, primena složenijih terapija i tehnologija koja se stalno razvija pretpostavljaju kapacitet za veće odgovornosti medicinskih sestara. Osposobljavanje za medicinske sestre, čija je organizacija i dalje različita u skladu sa nacionalnim tradicijama, trebalo bi obezbediti čvršće i na rezultate usmereno garancija da je stručnjak tokom osposobljavanja stekao određeno znanje i veštine te da može primeniti barem neke kompetencije kako bi obavljao delatnosti relevantne za tu profesiju.

(21) Kako bi se babice pripremile za složenu zdravstvenu negu povezanu sa njihovom delatnošću, polaznici osposobljavanja za babice trebale bi imati dobro opšte obrazovanje pre započinjanja osposobljavanja za babice. Zbog toga bi uslov za pristupanje osposobljavanju za babice trebao biti povećan na 12 godina opšteg obrazovanja ili uspešno položen ispit istovetnog stepena, osim za stručnjake koji su već kvalifikovani kao medicinske sestre za opštu zdravstvenu negu. Osposobljavanje babica trebalo bi obezbediti bolje garancija da je stručnjak stekao određeno znanje i veštine potrebne za obavljanje delatnosti babice navedene u Direktivi 2005/36/EC.

(22) Kako bi se pojednostavio sistem automatskog priznavanja medicinske i stomatološke specijalizacije, one bi trebale biti obuhvaćene Direktivom 2005/36/EC ako su zajedničke barem dvema petina država članica.

(23) Znatno broj država članica odlučio je da dozvoli pristup svim delatnostima u oblasti farmacije i obavljanje tih delatnosti na osnovu priznavanja farmaceutskih kvalifikacija stečenih u drugoj državi članici od stupanja na snagu Direktive 2005/36/EC. Međutim to priznavanje stručnih kvalifikacija stečenih u drugoj državi članici ne bi trebalo sprečavati države članice u održavanju nediskriminacijskih

pravila kojima se uređuje geografski raspored apoteci na njihovu državnom području budući da se ta pravila ne koordiniraju Direktivom 2005/36/EC. Međutim, svako odstupanje od automatskog priznavanja kvalifikacija koje je još uvek potrebno za državu članicu ne bi više trebalo isključivati farmaceute koje je već priznala država članica koja koristi ta odstupanja i koji već određeno vreme zakonito i efikasno obavljaju farmaceutsku delatnost na državnom području te države članice.

(24) Funkcionisanje sistema automatskog priznavanja zavisi o poverenju u uslove osposobljavanja koji su temelj kvalifikacija stručnjaka. Zbog toga je važno da minimalni uslovi osposobljavanja arhitekata odražavaju nova kretanja u arhitektonskom obrazovanju, posebno s obzirom na priznatu potrebu dopunjavanja akademskog osposobljavanja stručnim iskustvom pod nadzorom kvalifikovanih arhitekata. Minimalni uslovi osposobljavanja trebali bi istovremeno biti dovoljno fleksibilni kako bi se izbeglo nepropisno ograničavanje mogućnosti država članica da organizuju svoje obrazovne sisteme.

(25) Direktivom 2005/36/EC trebalo bi, putem uvođenja zajedničkih načela osposobljavanja, promovisati veći automatizam priznavanja stručnih kvalifikacija za potrebe profesija koje od te Direktive trenutno nemaju koristi. Navedeno bi trebalo uzeti u obzir nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtevaju za bavljenje profesijama na njihovom državnom području te sadržaj i ustroj njihovih sistema obrazovanja i osposobljavanja. Zajednička načela osposobljavanja trebala bi imati oblik zajedničkih okvira osposobljavanja utemeljenih na zajedničkom skupu znanja, vještina i kompetencija ili zajedničkih testova osposobljenosti. Trebalo bi da bude moguće da zajednički okviri osposobljavanja takođe obuhvataju specijalizacije koje trenutno nemaju koristi od odredbi o automatskom priznavanju u skladu sa Direktivom 2005/36/EC i koje se odnose na profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III. te za koje su jasno definisane specifične delatnosti rezervisane za njih. Zajednički okviri osposobljavanja za te specijalnosti, posebno medicinske, trebali bi pružati visok nivo javnog zdravlja i bezbednosti pacijenata. Države članice trebale bi automatski priznavati stručne kvalifikacije stečene u skladu sa zajedničkim okvirima osposobljavanja. Strukovne organizacije zastupljene na nivou Unije i, u određenim okolnostima, nacionalne strukovne organizacije ili nadležni organi trebali bi moći podnositi Komisiji predloge zajedničkih načela osposobljavanja kako bi se nacionalnim koordinatorima omogućila procena mogućih posledica tih načela za nacionalne sisteme obrazovanja i osposobljavanja kao i za nacionalna pravila kojima se uređuje pristup regulisanim profesijama.

(26) Direktivom 2005/36/EC već se utvrđuju obaveze stručnjaka povezane sa potrebnim poznavanjem jezika. Preispitivanje ispunjavanja te obaveze pokazalo je potrebu pojašnjavanja uloge nadležnih tela i poslodavaca, posebno u interesu boljeg osiguravanja bezbednosti pacijenata. Nadležni organi trebalo bi da ima mogućnost kontrolisanja poznavanja jezika nakon priznavanja stručnih kvalifikacija. Za stručnjake čiji rad utiče na bezbednost pacijenata posebno je važno da se kontrole poznavanja jezika utvrđene Direktivom 2005/36/EC provode pre nego stručnjak započne obavljati profesiju u državi članici domaćinu. Međutim kontrole poznavanja jezika trebale bi biti razumne i nužne za dotičnu profesiju te njihov cilj ne bi trebao biti isključivanje stručnjaka iz drugih država članica sa tržišta rada države članice domaćina. Kako bi se obezbedilo poštovanje načela proporcionalnosti te povećala mobilnost stručnjaka u Uniji, kontrole koje sprovodi nadležno tijelo ili koje se sprovode pod njegovim nadzorom trebale bi biti ograničene na znanje jednog službenog jezika države članice domaćina ili 1 administrativnog jezika države članice domaćina, pod uslovom da je on takođe službeni jezik Unije. To države članice ne bi trebalo da spreči u podsticanju stručnjaka na učenje još jednog jezika u kasnijoj fazi ako je to potrebno za obavljanje profesionalne delatnosti. Poslodavci bi takođe i dalje trebali imati važnu ulogu u utvrđivanju poznavanja jezika potrebnih za obavljanje profesionalnih delatnosti na radnim mestima.

(27) Nacionalna pravila kojima se utvrđuje pristup regulisanim profesijama ne bi trebala biti prepreka mobilnosti mladih diplomaca. Zbog toga bi, kad diplomac završi stručni pripravnički staž u drugoj državi članici, taj pripravnički staž trebalo priznati kad diplomac podnese zahtev za pristup regulisanoj profesiji u matičnoj državi članici. Priznavanje stručnog pripravničkog staža završenog u drugoj državi članici trebalo bi da se zasniva na jasnom pisanom opisu nastavnih ciljeva i dodeljenih zadataka koje određuje

pripravnikov mentor u državi članici domaćinu. Pri razmatranju zahteva za pristup regulisanoj profesiji, države članice trebale bi uzimati u obzir stručne pripravnički staž završene u trećim zemljama.

(28) Direktivom 2005/36/EC utvrđuje se sistem nacionalnih kontaktnih tačaka. Zbog stupanja na snagu Direktive 2006/123/EC i uspostavljanja jedinstvenih kontaktnih tačaka u skladu sa tom Direktivom postoji rizik od preklapanja. Zbog toga bi nacionalne kontaktne tačke utvrđene Direktivom 2005/36/EC trebale postati centri za pomoć čije bi se aktivnosti trebale fokusirati na pružanje saveta i pomoći građanima, uključujući lične savete, kako bi se obezbedilo poštovanje svakodnevne primene pravila unutrašnjeg tržišta u složenim pojedinačnim slučajevima građana na nacionalnom nivou. Centri za pomoć po potrebi bi se povezivali s nadležnim telima i centrima za pomoć drugih država članica. U pogledu evropske strukovne iskaznice države članice trebale bi slobodno odlučivati hoće li centri za pomoć delovati kao nadležna tela u matičnoj državi članici ili će pomagati nadležnom telu tokom obrade zahteva za evropsku strukovnu iskaznicu i obrade pojedinačnog dosijea podnosioca zahteva kreiranog u okviru IMI-a (dosije IMI). U kontekstu slobodnog pružanja usluga, ako dotična profesija nije regulisana u matičnoj državi članici, centri za pomoć takođe mogu učestvovati u razmeni informacija predviđenoj za potrebe administrativne saradnje.

(29) Ova Direktiva doprinosi obezbeđivanju visokog nivoa zdravlja i zaštite potrošača. Direktivom 2005/36/EC već se detaljno utvrđuju obaveze država članica da razmenjuju informacije. Te bi obaveze trebalo ojačati. U budućnosti države članice ne bi samo trebale reagovati na zahteve za informacije nego bi njihova nadležna tela u okviru svojih nadležnosti takođe trebala biti ovlašćena za proaktivno upozoravanje nadležnih tela drugih država članica na stručnjake koji više nemaju pravo da se bavi svojom profesijom. U skladu sa Direktivom 2005/36/EC potreban je poseban mehanizam upozoravanja za stručnjake u zdravstvu. To bi se trebalo odnositi i na veterinare te na stručnjake koji obavljaju delatnosti povezane sa obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući stručnjake koji se bave brigom o deci i predškolskim obrazovanjem. Obaveza slanja upozorenja trebala bi se primenjivati samo na one države članice u kojima su takve profesije regulisane. Sve države članice trebale bi biti upozorene ako neki stručnjak više nema pravo, čak i privremeno, obavljati profesionalne delatnosti u jednoj državi članici zbog disciplinske mere ili krivične presude. Upozorenje bi trebalo da sadrže sve dostupne detalje o određenom ili neodređenom periodu na koje se ograničenje ili zabrana primenjuje. To bi se upozorenje trebalo aktivirati kroz sistem IMI bez obzira na to da li je stručnjak ostvario bilo koje od prava iz Direktive 2005/36/EC ili je podneo zahtev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija izdavanjem evropske strukovne iskaznice ili bilo kojom drugom metodom utvrđenom u toj direktivi. Postupak upozoravanja trebao bi biti u skladu sa pravom Unije o zaštiti ličnih podataka i osnovnih prava. Postupkom upozoravanja ne bi trebalo zamenjivati ili prilagođavati bilo kakve dogovore između država članica o saradnji u oblasti pravosuđa i unutrašnjih poslova. Od nadležnih organa iz Direktive 2005/36/EC takođe se ne bi trebalo zahtevati da doprinose toj saradnji davanjem upozorenja utvrđenih tom direktivom.

(30) Jedna od najvećih poteškoća sa kojima se susreće građanin zainteresovan za rad u drugoj državi članici je složenost i nepouzdanost administrativnih postupaka kojih se treba pridržavati. Direktiva 2006/123/EC već obavezuje države članice da osiguraju jednostavan pristup informacijama i omoguće završetak postupka preko jedinstvenih kontaktnih tačaka. Građani koji traže priznavanje svojih stručnih kvalifikacija u skladu sa Direktivom 2005/36/EC već mogu koristiti jedinstvene kontaktne tačke ako su obuhvaćene Direktivom 2006/123/EC. Međutim osobe koje traže posao i zdravstveni stručnjaci nisu obuhvaćeni Direktivom 2006/123/EC, a dostupne informacije i dalje su oskudne. Zbog toga sa stanovišta korisnika postoji potreba za tačnim navođenjem tih informacija i obezbeđivanjem njihove dostupnosti. Takođe je važno da države članice ne preuzimaju odgovornost samo na nacionalnom nivou nego i da sarađuju međusobno i sa Komisijom kako bi osigurale da stručnjaci širom Unije imaju jednostavan pristup informacijama koje su prilagođene korisnicima i višejezične te da mogu lako da završi postupak

preko jedinstvenih kontaktnih tačaka ili odgovarajućih nadležnih tela. Trebalo bi staviti na raspolaganje poveznice na drugim internet stranicama kao što je portal Vaša Evropa.

(31) Radi dopune ili izmene određenih elemenata Direktive 2005/36/EC koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlašćenje za donošenje akata u skladu sa članom 290. UFEU-a u vezi sa ažuriranjem znanja i veština iz člana 21. stava 6., ažuriranjem Priloga I., ažuriranjem i pojašnjavanjem delatnosti navedenih u Prilogu IV., prilagođavanjem Priloga V. tačaka od 5.1.1. do 5.1.4. te tačaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1., prilagođavanjem minimalnih perioda osposobljavanjem lekara specijalista i specijalista dentalne medicine, uključivanjem novih medicinskih specijalizacija u Prilog V. tačku 5.1.3., izmenom liste utvrđenih u Prilogu V. tačkama 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1., 5.5.1. i 5.6.1., uključivanjem novih specijalizacija dentalne medicine u Prilog V. tačku 5.3.3., određivanjem uslova primene zajedničkih okvira osposobljavanja i određivanjem uslova primene zajedničkih testova osposobljenosti. Posebno je važno da Komisija tokom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na nivou stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Evropskom parlamentu i Savjetu šalju istovremeno, na vreme i na primeren način.

(32) Radi osiguranja jedinstvenih uslova za sprovođenje Direktive 2005/36/EC, sprovedbene ovlašćenja trebalo bi dodeliti Komisiji. Te bi se ovlašćenja trebale izvršavati u skladu sa Uredbom (EU) br. 182/2011 Evropskog parlamenta i Savjeta od 16. februara 2011. O utvrđivanju pravila i opštih principa u vezi sa mehanizmima nadzora država članica nad sprovođenje ovlašćenja Komisije (11).

(33) Zbog tehničke prirode tih provedbenih akata trebalo bi koristiti postupak ispitivanja za donošenje provedbenih akata koji se odnose na uvođenje evropske strukovne iskaznice za posebne profesije, format evropske strukovne iskaznice, obradu pisanih zahteva, prevode koje podnosilac zahteva treba obezbediti kako bi potkrepio svaki zahtev za evropsku strukovnu iskaznicu, detalje o dokumentima traženima u skladu sa Direktivom 2005/36/EC kako bi zahtev bio celovit, postupke sprovođenja i obrade uplata za tu kartu, pravila o tome kako, kada i za koje dokumente nadležna tela mogu tražiti ovjerene kopije za dotičnu profesiju, tehničke specifikacije i mere potrebne za obezbeđivanje integriteta, poverljivosti i tačnosti podataka sadržanih u evropskoj strukovnoj legitimaciji i dosijeu u sistemu IMI, uslove i postupke izdavanja evropske strukovne iskaznice, pravila o uslovima pristupanja dosijeu u sistemu IMI, tehnička sredstva i postupke provere autentičnosti i valjanosti evropske strukovne iskaznice i primenu mehanizma upozoravanja.

(34) Komisija bi trebala provedbenim aktima i, uzimajući u obzir njihove posebnosti, bez primene Uredbe (EU) br. 182/2011 odlučiti odbaciti traženo ispravka Priloga I. ako uslovi utvrđeni Direktivom 2005/36/EC nisu ispunjeni, tražiti od relevantne države članice da se suzdrži od primene odstupanja u pogledu izbora između perioda prilagođavanja i provere osposobljenosti ako to odstupanje nije primereno ili nije u skladu sa pravom Unije, odbiti tražene izmene Priloga V. tačaka od 5.1.1. do 5.1.4. te tačaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1. ako uslovi iz Direktive 2005/36/EC nisu ispunjeni, izraditi spisak nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih profesionalnih naziva koji se automatski priznaju u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja, izraditi spisak država članica u kojima se trebaju organizovati zajednički testovi osposobljenosti, zatim spisak njihove učestalosti tokom kalendarske godine i spisak drugih mera potrebnih za organizaciju tih testova te dopustiti dotičnoj državi članici odstupanje od relevantnih odredbi Direktive 2005/36/EC tokom ograničenog perioda.

(35) Nakon pozitivnog iskustva sa uzajamnim priznavanjem u skladu sa Direktivom 2006/123/EC sličan bi sistem ocenjivanja trebalo uključiti u Direktivu 2005/36/EC. Države članice trebale bi prijaviti koje profesije regulišu, iz kojih razloga, te međusobno raspraviti svoje zaključke. Takav bi sistem doprineo većoj transparentnosti na tržištu profesionalnih usluga.

(36) Komisija bi na vreme trebalo oceniti režim priznavanja koji se primenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opštu zdravstvenu negu koja je izdata u Rumuniji. Takva bi se ocena trebala zasnivati na rezultatima posebnog programa usavršavanja koji bi Rumunija trebalo

uspostaviti u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i drugim propisima i radi kojeg bi se trebala blisko povezati sa ostalim državama članicama i Komisijom. Svrha takvog posebnog programa usavršavanja trebala bi biti omogućavanje učesnicima programa da unaprede svoju stručnu kvalifikaciju radi uspešnog ispunjavanja svih minimalnih uslova osposobljavanja iz Direktive 2005/36/EC.

(37) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest racionalizaciju, pojednostavljenje i poboljšanje propisa za priznavanje stručnih kvalifikacija, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer bi to neizbežno rezultiralo odstupanjima u zahtevima i proceduralnim režimima čime bi se povećala regulatorna složenost i stvorile neopravdane prepreke mobilnosti stručnjaka, nego se zbog usklađenosti, transparentnosti i kompatibilnosti oni na bolji način mogu ostvariti na nivou Unije, Unija može doneti mere u skladu sa principom supsidijarnosti utvrđenim u članu 5. Ugovora o Evropskoj uniji. U skladu sa principom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(38) U skladu sa Zajedničkom izjavom političkom država članica i Komisije od 28. septembra 2011. O dokumentima sa objašnjenjima (12) države članice obavezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obaveštenje o svojim merama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između sastavnica direktive i odgovarajućih delova nacionalnih instrumenata za prenošenje zakonodavstva EU-a. U odnosu na ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu takvih dokumenata opravdanom.

(39) Sprovedeno je savetovanje s Evropskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu sa članom 28. stavom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Evropskog parlamenta i Savjeta od 18. decembra 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi sa obradom ličnih podataka u institucijama i telima Zajednice io slobodnom kretanju takvih podataka (13) te je on dostavio mišljenje objave 8. mart 2012. (14).

(40) Direktivu 2005/36/EC i Uredbu (EU) br. 1024/2012 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmeniti, DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Član 1.

Izmene Direktive 2005/36/EC Direktiva 2005/36/EC menja se kako sledi:

1.

U članu 1. dodaje se sledeći stav:

"Ovom Direktivom takođe se utvrđuju propisi o delimičnom pristupu regulisanoj profesiji i priznavanju stručnih pripravništava obavljenih u drugoj državi članici."

2.

Član 2. menja se kako sledi:

(A) u stavu 1. dodaje se sledeći podstavak:

"Ova se Direktiva takođe primenjuje na sve državljane države članice koji su obavili stručni pripravnički staž van matične države članice.";

(B) dodaje se sledeći stav:

"4. Ova se Direktiva ne primenjuje na javne beležnike koje službenim aktom imenuje vlada. "

3.

Član 3. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. menja se kako sledi:

I.

tačke (f) i (h) zamenjuju se sledećim:

"(F), stručno iskustvo ': stvarno i zakonito obavljanje dotične profesije u državi članici sa punim ili istovetnim skraćenim radnim vremenom;

(H), provera osposobljenosti ': provera ograničena na stručno znanje, veštine i kompetencije podnosioca zahteva, koju sprovode ili priznaju nadležna tela države članice domaćina, radi ocene sposobnosti Podnosioci obavljanja regulisane profesije u toj državi članici.

Radi odobravanja sprovođenja te provere, nadležni organi sastavljaju spisak predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom ili drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnosioca zahteva, što se utvrđuje poređenjem obrazovanja i osposobljavanja koje se zahteva u državi članici domaćinu, s obrazovanjem i osposobljavanjem koje je podnosilac zahteva stekao.

Kod provere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnosilac zahteva kvalifikovani stručnjak u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi. Provera obuhvata odabrane predmete sa spiska čije je znanje neophodno za obavljanje dotične profesije u državi članici domaćinu. Ona takođe može obuhvatati poznavanje pravila struke koja se primenjuju na odgovarajuće delatnosti u državi članici domaćinu.

Pojedinosti u vezi sa sprovođenjem provere osposobljenosti i statusom podnosioca zahteva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za proveru osposobljenosti u toj državi članici određuju nadležni organi te države; "

ii.

dodaju se sledeće tačke:

"(J), stručni pripravnički staž ': ne dovodeći u pitanje član 46. stav 4. period stručne prakse koja se obavlja pod nadzorom ako predstavlja uslov za pristup regulisanoj profesiji, a koja se može sprovesti ili tokom obrazovanja do sticanja diplome ili po njenom završetku;

(K), evropska strukovna iskaznica ': elektronska potvrda kojom se dokazuje ili da je stručnjak ispunio sve potrebne uslove za pružanje usluga u državi članici domaćinu na privremenoj i povremenoj osnovi ili priznavanje stručnih kvalifikacija za registrovan u državi članici domaćinu;

(L), doživotno učenje ': celokupno opšte obrazovanje, stručno obrazovanje i osposobljavanje, neformalno obrazovanje i neformalno učenje tokom celoga života koje rezultira unapređenjem znanja, vještina i kompetencija, koje može uključivati profesionalnu etiku;

(M), preovlađujući razlozi opšteg interesa ': razlozi koji se kao takvi priznaju u sudskoj praksi Suda Evropske unije;

(N), Evropski sistem prikupljanja i prenošenja bodova u visokom obrazovanju ili bodovi ESPB ': sistem bodovanja za visoko obrazovanje kojim se koristi u Evropskom prostoru visokog obrazovanja. ";

(B)

u stavu 2., treću tačku zamenjuje se sledećim:

"Svaki put kada država članica prizna udruženje ili organizaciju iz prvog podstava, ona o tome obaveštava Komisiju. Komisija proverava da li ispunjava ta udruženja ili organizacija uslove iz drugog podstava. Kako bi se propisno uzele u obzir regulatorne promene u državama članicama, Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c radi ispravke Priloga I. ako su ispunjeni uslovi iz drugog podstava.

U slučaju da uslovi iz drugog podstava nisu ispunjeni, Komisija donosi provedbeni akt kako bi odbila traženo ispravka Priloga I. "

4.

Član 4. menja se kako sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisnicima pristup profesiji za koju su osposobljeni u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uslovima koji važe za njene državljane. ";

(B)

dodaje se sledeći stav:

"3. Odstupajući od stava 1., delimični pristup profesiji u državi članici domaćinu odobrava se pod uslovima utvrđenim članom 4.f. "

5.

Umeću se sledeći članci:

"Član 4.a

Evropska strukovna iskaznica

1. Države članice izdaju nosiocima stručne kvalifikacije evropsku strukovnu iskaznicu na njihov zahtev i pod uslovom da je Komisija donela relevantne provedbene akte iz stava 7.

2. Kada se za određenu profesije uvede evropska strukovna iskaznica relevantnim provedbenim aktima donetim u skladu sa stavom 7., nosilac dotične stručne kvalifikacije može se po sopstvenom izboru prijaviti za takvu kartu ili primeniti postupke iz glava II. i III.

3. Države članice osiguravaju da nosilac evropske strukovne iskaznice ostvaruje sva prava koja su mu dodeljena člancima 4.b do 4.e.

4. Ako nosilac stručne kvalifikacije namerava da pruža usluge u skladu sa glavom II., koje nisu obuhvaćene članom 7. stavom 4., nadležno telo matične države članice izdaje evropsku strukovnu iskaznicu u skladu sa članovima 4.bi 4.c. Evropska strukovna iskaznica, prema potrebi, predstavlja izjavu u skladu sa članom 7.

5. Kada se nosilac stručne kvalifikacije namerava poslovno nastaniti u drugoj državi članici u skladu sa poglavljima I. do III.a glave III. ili pružati usluge u skladu sa članom 7. stavom 4., nadležno telo matične države članice preduzima sve pripremne radnje povezane sa pojedinačnim dosijeom podnosioca zahteva stvorenim u Informacionom sistemu unutrašnjeg tržišta (IMI) (dosije IMI) kao što je utvrđeno u člancima 4.bi 4.d. Nadležni organ države članice domaćina izdaje evropsku strukovnu iskaznicu u skladu sa članovima 4.bi 4.d.

Izdavanje evropske strukovne iskaznice u svrhu poslovnog nastana ne pruža automatski pravo na obavljanje određene profesije ako postoje zahtevi za registraciju ili ostali nadzorni postupci koji su u državi članici domaćinu bili uspostavljeni pre uvođenja evropske strukovne iskaznice za tu profesiju.

6. Države članice imenuju nadležna tela za bavljenje s dosijeima IMI i izdavanje evropskih strukovnih iskaznica. Ta tela osiguravaju nepristrasnu, objektivnu i blagovremenu obradu zahteva za evropske strukovne iskaznice. Centri za pomoć iz člana 57.b mogu takođe delovati u svojstvu nadležnog tela. Države članice osiguravaju da nadležna tela i centri za pomoć obaveštavaju građane, uključujući potencijalne podnosioca zahteva, o funkcionisanju i dodatoj vrednosti evropske strukovne iskaznice za profesije za koje postoji.

7. Komisija provedbenim aktima donosi mere potrebne za obezbeđivanje jedinstvene primene odredaba evropskih strukovnih iskaznica za one profesije koje ispunjavaju uslove utvrđene u drugom podstavu ovog stava, uključujući mere povezane s formatom evropske strukovne iskaznice, obradom pisanih zahteva, prevodima koje podnosioc zahteva treba obezbediti kako bi potkrepio svaki zahtev za evropsku strukovnu iskaznicu, detaljima o dokumentima traženima u skladu sa članom 7. stav 2. ili aneksu VII. kako bi zahtev bio celovit i postupcima izvršavanja i obrade uplata za evropsku strukovnu iskaznicu pri čemu se uzimaju u obzir posebnosti profesije o kojoj je reč. Komisija provedbenim aktima takođe utvrđuje kako i kada te za koje dokumente nadležna tela mogu tražiti ovjerene kopije u skladu sa članom 4.b stavom 3. drugim potparagrafom, članom 4.d stavom 2. i članom 4.d stavom 3. za dotičnu profesiju.

Uvođenje evropske strukovne iskaznice za određenu profesiju donošenjem relevantnih provedbenih akata iz prvog podstava. podleže svim uslovima koji slede:

(A)

postoji velika mobilnost ili potencijal za veliku mobilnost u dotičnoj profesiji;

(B)

relevantne zainteresovane strane pokazuju dovoljno snažan interes;

(C)

profesija ili obrazovanje i osposobljavanje usmereno k obavljanju te profesije uređeni su u znatnom broju država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa postupkom ispitivanja iz člana 58. stava 2.

8. Sve naknade koje se podnosiocima zahteva vezano uz administrativne postupke u okviru izdavanja evropske strukovne karte mogu naplatiti razumne su, proporcionalne i srazmerne troškovima koje su stvorile matična država članica i država članica domaćin i nemaju učinak odvratanja od podnošenja zahteva za evropsku strukovnu iskaznicu.

Član 4.b

Podnošenje zahteva za evropsku strukovnu iskaznicu i stvaranja dosijea IMI

1. Matična država članica omogućava nosiocu stručne kvalifikacije da podnese zahtev za evropsku strukovnu iskaznicu internetskim alatom koji pruža Komisija, koji dotičnom podnosiocu zahteva automatski stvara dosije IMI. Kada matična država članica takođe omogućava podnošenje pisanih zahteva, ona obezbeđuje sve potrebne uslove za stvaranje dosijea IMI, sve podatke koje treba poslati podnosiocu zahteva i izdavanje evropske strukovne iskaznice.

2. Zahtevima se prilažu dokumenti traženi u sprovođenju aktima koje treba doneti u skladu sa članom 4.a stavom 7.

3. Najkasnije sedam dana od prijema zahteva nadležno telo matične države članice potvrđuje prijem zahteva i obaveštava njegovog podnosioca o svim dokumentima koji nedostaju.

Prema potrebi nadležno telo matične države članice izdaje sve prateće potvrde potrebne u skladu sa ovom Direktivom. Nadležni organ matične države članice proverava ima li podnosilac zahteva zakoniti poslovni nastan u matičnoj državi članici i jesu li svi potrebni dokumenti koji su izdati u matičnoj državi članici važeći i verodostojni. U slučaju valjano zasnovanih sumnji nadležno telo matične države članice savetuje se sa relevantnim telom i može od podnosioca zahteva zatražiti ovjerene kopije dokumenata. U slučaju naknadnih zahteva od strane istog podnosioca zahteva nadležna tela matične države članice i države članice domaćina ne mogu tražiti ponovno podnošenje dokumenata koji su već sadržani u dosijeu IMI i još važe.

4. Komisija može provedbenim aktima donositi tehničke specifikacije, mere potrebne za osiguranje celovitosti, poverljivosti i tačnosti podataka sadržanih u evropskoj strukovnoj legitimaciji i dosijeu IMI te uslove i postupke izdavanja evropske strukovne iskaznice njenom nosiocu, a takođe mogućnost njenog preuzimanja ili unošenja promena u dosije IMI. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa postupkom ispitivanja iz člana 58. stava 2.

Član 4.c

Evropska strukovna iskaznica za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene članom 7. stavom 4.

1. Nadležno telo matične države članice potvrđuje zahtev i prateće dokumente u dosijeu IMI te izdaje evropsku strukovnu iskaznicu za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene članom 7. stavom 4. u roku od tri nedelje. To razdoblje počinje prijemom dokumenata koji nedostaju navedenih u članu 4.b stavu 3. prvom podstavu ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka perioda od jedne nedelje navedenog u tom podstavu. Telo zatim odmah šalje evropsku strukovnu iskaznicu

nadležnom telu svake dotične države članice domaćina io tome obaveštava podnosioca zahteva. Država članica domaćin ne može zahtevati bilo kakvu dodatnu izjavu u skladu sa članom 7. u idućih 18 meseci.

2. Odluka nadležnog tela matične države članice ili izostanak odluke u periodu od tri nedelje u skladu sa stavom 1., podleže žalbi u skladu sa nacionalnim pravom.

3. Ako nosilac evropske strukovne iskaznice želi pružati usluge u državama članicama koje nisu jedne od onih prvotno pomenutih u zahtjevu u skladu sa stavom 1., nosilac može podneti zahtev za takvo proširenje. Ako nosilac želi i dalje pružati usluge posle perioda od 18 meseci iz stava 1., on o tome obaveštava nadležni organ. U svakom slučaju nosilac takođe pruža sve podatke o značajnim promenama situacije koju potkrepljuje dosije IMI koje nadležno telo u matičnoj državi članici može tražiti na osnovu provedbenih akata koje treba usvojiti u skladu sa članom 4.a stavom 7. Nadležni organ matične države članice šalje ažuriranu evropsku strukovnu iskaznicu dotičnim državama članicama domaćinima.

4. Evropska strukovna iskaznica vredi na celom državnom području svih dotičnih država članica domaćina sve dok njen nosilac zadržava pravo na obavljanje prakse na osnovu dokumenata i podataka sadržanih u dosijeu IMI.

Član 4.d

Evropska strukovna iskaznica za poslovni nastan te privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu sa članom 7. stavom 4.

1. Nadležno telo matične države članice u roku od jednog meseca potvrđuje verodostojnost i validnost prateće dokumentacije dosijea IMI u svrhu izdavanja evropske strukovne iskaznice za poslovni nastan ili privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu sa članom 7. stavom 4. To razdoblje počinje prijekom dokumenata koji nedostaju navedenih u članu 4.b stavu 3. prvom podstavu ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka perioda od jedne nedelje iz tog podstava. Telo zatim odmah prosleđuje zahtev nadležnom organu države članice domaćina. Matična država članica obaveštava podnosioca zahteva o statusu zahteva i istovremeno prosleđuje zahtev državi članici domaćinu.

2. U slučajevima iz članova 16., 21., 49.a i 49.b država članica domaćin odlučuje hoće li izdati evropsku strukovnu iskaznicu u skladu sa stavom 1. u roku od mesec dana od prijema zahteva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano zasnovanih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene kopije nekog dokumenta od strane matične države članice, koje potonja dostavlja najkasnije dve nedelje nakon podnošenja zahteva. Podložno stavu 5. drugom podstavu, primenjuje se period od mesec dana, nezavisno od bilo kojem takvom zahtevu.

3. U slučajevima iz članaka 7. stava 4. i člana 14. država članica domaćin odlučuje hoće li izdati evropsku strukovnu kartu ili podvrgnuti nosioca stručne kvalifikacije kompenzacijskim merama u roku od dva meseca od dana prijema zahteva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano zasnovanih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjerene kopije nekog dokumenta od matične države članice koje potonja dostavlja najkasnije dve nedelje nakon podnošenja zahteva. Podložno stavu 5. drugom podstavu, primenjuje se period od dva meseca, nezavisno o bilo kojem takvom zahtevu.

4. Ako država članica domaćin ne primi potrebne podatke koje može tražiti u skladu sa ovom Direktivom od matične države članice ili podnosioca zahteva radi donošenja odluke o izdavanju evropske strukovne iskaznice, ona može odbiti da izda kartu. Odluka o odbijanju izdavanja legitimacije valjano je obrazložena.

5. Ako država članica domaćin propusti doneti odluku unutar rokova propisanih stavovima 2. i 3. ovog člana ili organizovati provere osposobljenosti u skladu sa članom 7. stavom 4., smatraće se da je evropska strukovna karta izdata i ona se automatski putem sistema IMI šalje nosiocu stručne kvalifikacije.

Država članica domaćin ima mogućnost da produže za dve nedelje rokove utvrđene stavovima 2. i 3. radi automatskog izdavanja evropske strukovne iskaznice. Dužna je da obrazloži razlog produljivanja roka io

tome obavestiti podnosioca zahteva. Takvo produženje može se ponoviti 1 i samo ako je strogo potrebno, naročito iz razloga povezanih sa javnim zdravljem ili sigurnošću primaoca usluga.

6. Mere koje u skladu sa stavom 1. donese matična država članica zamenjuju sve zahteve za priznavanje stručnih kvalifikacija u skladu sa nacionalnim pravom države članice domaćina.

7. Protiv odluka matične države članice i države članice domaćina donesenih u skladu sa stavovima 1. do 5. ili izostanka odluke matične države članice dopuštena je žalba u skladu sa nacionalnim pravom dotične države članice.

Član 4.e

Obrada i pristup podacima o evropskoj strukovnoj legitimaciji

1. Ne dovodeći u pitanje pretpostavku nevinosti, nadležna tela matične države članice i države članice domaćina blagovremeno ažuriraju odgovarajući dosije IMI sa podacima o disciplinskim merama ili krivičnim sankcijama povezanim sa zabranom ili ograničenjem, koje utiču na obavljanje delatnosti nosioca evropske strukovne iskaznice u skladu sa ovom Direktivom. Ona pritom poštuju pravila o zaštiti ličnih podataka iz Direktive 95/46/EC Evropskog parlamenta i Savjeta od 24. oktobra 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi sa obradom ličnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (15) i Direktivu 2002/58/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. jula 2002. o obradi ličnih podataka i zaštiti privatnosti u oblasti elektronskih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektronskim komunikacijama) (16). Takva ispravke uključuju brisanje podataka koji više nisu potrebni. Nosioca evropske strukovne iskaznice kao i nadležna tela koja imaju pristup odgovarajućem dosijeu IMI odmah se obaveštava o svim ispravkama. Tom se obavezom ne dovode u pitanje obaveze upozoravanja koje imaju države članice u skladu sa članom 56.a.

2. Sadržaj ažuriranih podataka iz stava 1. ograničava se na sledeće podatke:

(A)

identitet stručnjaka;

(B)

dotičnu profesiju;

(C)

informacije o nacionalnom telu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;

(D)

obim ograničenja ili zabrane; i

(E)

period tokom kojeg se primenjuje ograničenje ili zabrana.

3. Pristup podacima u dosijeu IMI ograničava se na nadležna tela matične države članice i države članice domaćina, u skladu sa Direktivom 95/46/EC. Nadležni organi obaveštavaju nosioca evropske strukovne iskaznice o sadržaju dosijea IMI na njegov zahtev.

4. Evropskom strukovnom iskaznicom obuhvaćeni su samo oni podaci koji su potrebni za utvrđivanje prava nosioca na obavljanje profesije za koju se izdaje, to jest nositeljevo ime, prezime, datum i mesto rođenja, profesija i stručne kvalifikacije, kao i nadležni režim, uključena nadležna tela, broj legitimacije, sigurnosna obeležja i upućivanje na važeći identifikacioni dokument. Podaci koji se odnose na stručno iskustvo koje je nosilac evropske strukovne iskaznice stekao ili preduzete kompenzacijske mere uključeni su u dosije IMI.

5. Lični podaci sadržani u dosijeu IMI mogu se obrađivati sve dok su kao takvi potrebni u svrhu postupka priznavanja i kao dokaz o priznavanju ili prosleđivanju izjave tražene u skladu sa članom 7. Države članice osiguravaju da nosilac evropske strukovne iskaznice ima pravo u svakom trenutku i bez ikakvih troškova zatražiti rešavanje netačnih i nepotpunih podataka ili brisanje ili blokiranje dotičnog dosijea IMI. Nosioca se obavješćuje o tome pravu u vreme izdavanja evropske strukovne iskaznice te ga se potom svake dve

godine na to podseća. Podsetnik se šalje automatski putem IMI-ja ako je početni zahtev za evropsku strukovnu iskaznicu podnesen putem interneta.

U slučaju zahteva za brisanje dosijea IMI povezanog sa evropskom strukovnom kartom izdatom u svrhu poslovnog nastana ili privremenog i povremenog pružanja usluga u skladu sa članom 7. stavom 4., nadležna tela dotične države članice domaćina izdaju nosiocu stručnih kvalifikacija dokaz o priznavanju njegovih stručnih kvalifikacija.

6. U vezi sa obradom ličnih podataka u evropskoj strukovnoj legitimaciji i svim dosijeima IMI, relevantna nadležna tela država članica smatraju se kontrolorima u smislu člana 2. tačke (d) Direktive 95/46/EC. U pogledu njenih zaduženja iz stavova 1. do 4. ovog člana i obrade ličnih podataka koji su u to uključeni, Komisija se smatra kontrolorom u smislu člana 2. tačke (d) Uredbe (EZ) br. 45/2001 Evropskog parlamenta i Savjeta od 18. decembra 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi sa obradom ličnih podataka u institucijama i telima Zajednice io slobodnom kretanju takvih podataka (17).

7. Ne dovodeći u pitanje stav 3., države članice domaćini obezbeđuju da poslodavci, stranke, pacijenti, tela javne vlasti i ostale zainteresovane strane mogu potvrditi verodostojnost i validnost evropske strukovne iskaznice koju im je nosilac iskaznice predočio.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o pristupu dosijeu IMI te tehničkim sredstvima i postupcima provere navedenima u prvom podstavu. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa postupkom ispitivanja iz člana 58. stava 2.

Član 4.F

Delimičan pristup

1. Nadležni organ države članice domaćina odobrava, za svaki slučaj posebno, delimičan pristup profesionalnoj delatnosti na svom državnom području samo ako su ispunjeni svi sledeći uslovi:

(A)

stručnjak je potpuno kvalifikovan za obavljanje profesionalne delatnosti u matičnoj državi članici za koju se traži delimičan pristup u državi članici domaćinu;

(B)

razlike između profesionalne delatnosti koja se zakonski obavlja u matičnoj državi članici i regulisane profesije u državi članici domaćinu kao takve toliko su velike da bi primena kompenzacionih mera značila da se od podnosioca zahteva da završi ceo program obrazovanja i osposobljavanja potreban u državi članici domaćinu kako bi imao pristup celokupnoj regulisanoj profesiji u državi članici domaćinu;

(C)

profesionalnu delatnost objektivno se može razdvojiti od ostalih delatnosti koje pripadaju regulisanoj profesiji u državi članici domaćinu.

Za potrebe tačke (c) nadležno telo države članice domaćina uzima u obzir činjenicu može li se profesionalna delatnost obavljati samostalno u matičnoj državi članici.

2. Delimičan pristup može se odbiti ako je to opravdano zbog preovlađujućih razloga opšteg interesa, prikladno za osiguravanje postizanja cilja i ako se time ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

3. Zahtevi za potrebe poslovnog nastana u državi članici domaćinu razmatraju se u skladu sa poglavljima I. i IV. glave III.

4. Zahtevi za potrebe pružanja privremenih i povremenih usluga u državi članici domaćinu u vezi sa profesionalnim delatnostima koje utiču na javno zdravlje ili bezbednost razmatraju se u skladu sa glavom II.

5. Odstupajući od člana 7. stava 4. šestog podstava i člana 52. stava 1., profesionalna delatnost obavlja se u skladu sa profesionalnim nazivom matične države članice nakon što je odobren delimičan pristup. Država članica domaćin može zahtevati da se taj profesionalni naziv upotrebljava na jezicima države

članice domaćina. Stručnjaci na koje se primenjuje delimičan pristup jasno navode primaocima usluge obim svojih profesionalnih delatnosti.

6. Ovaj se član ne primenjuje na stručnjake čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju u skladu sa poglavljima II., III. i III.a glave III.

6.

U članu 5. stavu 1. tačka (b) zamenjuje se sledećim:

"(B)

kada se pružalac usluga seli, ako je u jednoj ili više država članica tu profesiju obavljao najmanje godinu dana u periodu od deset godina pre pružanja usluga, u slučaju da profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulisana. Uslov godine dana obavljanja profesije ne primenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulisano. "

7.

Član 7. menja se kako se sledi:

(A)

stav 2. menja se kako sledi:

I.

tačke (d) i (e) zamenjuju se sledećim:

"(D)

za slučajeve iz člana 5. stava 1. tačke (b) bilo koji dokaz da je pružalac usluga obavljao delatnost o kojoj je reč najmanje godinu dana tokom prethodnih deset godina;

(E)

za profesije u sektoru bezbednosti, zdravstvenom sektoru i za profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o deci i predškolsko obrazovanje, ako to država članica traži za vlastite državljane, uverenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenog ili konačnog oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uverenje o nekažnjavanju; "

ii.

dodaju se sledeće tačke:

"(F)

za profesije koje utiču na bezbednost pacijenata, potvrda da podnosilac zahteva zna jezik potreban za obavljanje profesije u državi članici domaćinu;

(G)

za profesije koje obuhvataju delatnosti iz člana 16. i koje je država članica prijavila u skladu sa članom 59. stavom 2, potvrda o prirodi i trajanju delatnosti, koju izdaje nadležni organ u državi članici u kojoj pružalac usluge ima poslovni nastan. "

(B)

umeće se sledeći stav:

"2.a Podnošenjem zahtevane prijave od strane pružaoca usluge u skladu sa stavom 1., taj pružalac usluga dobija pravo pristupa delatnosti usluge ili obavljanju te delatnosti na celom državnom području dotične države članice. Država članica može zahtevati dodatne informacije navedene u stavu 2. u vezi sa stručnim kvalifikacijama pružaoca usluga ako:

(A)

profesija je različito regulisana u nekim delovima državnog područja te države članice;

(B)

takva se regulativa primenjuje i na državljane te države članice;

(C)

razlike u takvoj regulativi opravdane su zbog preovlađujućih razloga opšteg interesa koji se odnose na javno zdravlje ili bezbednost primaoca usluga; i

(D)

država članica ne može pribaviti te informacije ni na koji drugi način. ";

(C)

stav 4. zamenjuje se sledećim:

"4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju regulisanih profesija koje utiču na javno zdravlje ili bezbednost i na koje se primenjuje automatsko priznavanje iz poglavlja II., III., ili III.a glave III. nadležni organ države članice domaćina može proveriti stručne kvalifikacije pružaoca usluga pre prvog pružanja usluge. Takva je prethodna provera moguća samo kad je svrha provere sprečiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primaoca usluga zbog nedovoljnih stručnih kvalifikacija pružaoca usluga i kad takva provera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mesec dana nakon prijema prijave i prpratnih dokumenata iz stavova 1. i 2., nadležni organ obaveštava pružaoca usluga o svojoj odluci:

(A)

da neće proveravati njegove stručne kvalifikacije;

(B)

nakon što je izvršena provera njegovih stručnih kvalifikacija:

i.

da će zahtevati od pružaoca usluga da polaže ispit za proveru osposobljenosti; ili

ii.

da će dozvoliti pružanje usluga.

Ako postoje poteškoće koje bi mogle da izazovu kašnjenje u donošenju odluke u skladu sa drugim potparagrafom, nadležno telo u istom roku obaveštava pružaoca usluga o razlozima kašnjenja.

Poteškoća se rešava u roku od mesec dana od te obavesti, a odluka se donosi u roku od dva meseca od rešavanja poteškoće.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružaoca usluga i osposobljavanja koje se zahteva u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje ili bezbednost, i ako se ne može nadoknaditi stručnim iskustvom pružaoca usluga ili znanjem, veštinama i kompetencijama stečenima u okviru cjeloživotnog učenja, i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće telo, država članica domaćin dužna je omogućiti pružaocu usluga da dokaže, putem ispita za proveru osposobljenosti, kako je navedeno u drugom podstavu tački (b), da je stekao znanje, veštine ili kompetencije koji su mu nedostajali. Država članica domaćin na osnovu toga donosi odluku o tome hoće li dozvoliti pružanje usluga. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mesec dana od donošenja odluke u skladu sa drugim potparagrafom.

Ako nadležni organ ne postupi u rokovima utvrđenim u drugom i trećem podstavu, usluga se može pružati.

Ako su stručne kvalifikacije proverene u skladu sa ovim stavom, usluga se pruža u skladu sa profesionalnim nazivom države članice domaćina. "

8.

U članu 8. stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Nadležni organi države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih organa države članice poslovnog nastana da u slučaju opravdanih sumnji dostave sve informacije relevantne za zakonitost poslovnog nastana pružaoca usluga i njegovog dobrog ponašanja, kao i za nepostojanje disciplinskih i krivičnih sankcija stručne naravi. U slučaju da nadležni organi države članice domaćina odluče proveriti stručne kvalifikacije pružaoca usluga, mogu od nadležnih organa države članice poslovnog nastana zatražiti informacije o kursevima osposobljavanja koje je pohađao pružalac usluga u meri u kojoj je to

potrebno da bi se utvrdile bitne razlike koje bi mogle ugroziti javno zdravlje ili bezbednost. Nadležni organi države članice poslovnog nastana dostavljaju te podatke u skladu sa odredbama člana 56. U slučaju nereguliranih profesija u matičnoj državi članici, centri za pomoć iz člana 57.b takođe mogu pružiti takve informacije. "

9.

Član 11. menja se kako se sledi:

(A)

prvi stav menja se kako sledi:

I.

uvodni deo zamenjuje se sledećim:

"Za potrebe člana 13. i člana 14. stava 6. nivoa stručnih kvalifikacija određuju se na sledeći način:";

ii.

u tački (c) podtačka ii. zamenjuje se sledećim:

"li.

regulisano obrazovanje i osposobljavanje ili, u slučaju reguliranih profesija, strukovno osposobljavanje sa posebnom strukturom, kojim se stiču kompetencije koje prelaze kompetencije iz stepena b te koje je istovetno stepenu osposobljavanja iz podtačke I., ako takvo obrazovanje ili osposobljavanje pruža uporediv stručni standard i ako se njime priprema polaznika za uporediv stepen odgovornosti i funkcija, pod uslovom da je diplomi priložena svjedočanstvo koju je izdala matična država članica; "

iii.

tačke (d) i (e) zamenjuju se sledećim:

"(D)

diploma kojom se potvrđuje da je njen nosilac uspešno završio osposobljavanje na stepenu nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovetnog trajanja kad se odvija povremeno, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB na univerzitetu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja obezbeđuje isti stepen osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nosilac diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahteva uz taj program na stepenu nakon završetka srednjeg obrazovanja;

(E)

diploma koja potvrđuje da je njen nosilac uspešno završio program na stepenu nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje četiri godine ili istovetnog trajanja kad se odvija povremeno, koji osim toga može biti izražen istovetnim bodovima ESPB, na univerzitetu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja obezbeđuje isti stepen osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nosilac diplome uspešno završio stručno osposobljavanje koje se zahteva uz taj program na stepenu nakon završetka srednjeg obrazovanja. "

(B)

drugi stav briše se.

10.

U članu 12. stav prvi zamenjuje se sledećim:

"Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdao nadležni organ u državi članici, kojima se potvrđuje uspešno završeno osposobljavanje u Uniji, koje se pohađalo redovno ili povremeno u okviru službenog programa ili van njega, a koje je ta država članica priznala kao istovetno i koji nosiocu tih dokaza dodeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili obavljanja profesije ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatraju se dokazom o formalnoj osposobljenosti iz člana 11., uključujući i stepen o kojem je reč. "

11.

Član 13. zamenjuje se sledećim:

"Član 13.

Uslovi priznavanja

1. Ako se za pristup regulisanoj profesiji ili njeno obavljanje u državi članici domaćinu zahtevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno telo te države članice je pod istim uslovima koji se primenjuju na njene državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njeno obavljanje podnosiocima zahteva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti iz člana 11. koji zahteva druga država članica za pristup toj profesiji i njenom obavljanju na njenom državnom području.

Potvrde kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti izdaje nadležni organ u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice.

2. Pristup profesiji i njeno obavljanje, kako je opisano u stavu 1., odobrava se i podnosiocima zahteva koji su obavljali dotičnu profesiju godinu dana sa punim radnim vremenom ili sa skraćenim radnim vremenom istovetnog ukupnog trajanja tokom prethodnih deset godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne reguliše, i koji poseduju jednu ili više potvrda kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti, a koje je izdala druga država članica koja ne reguliše tu profesiju.

Potvrde kompetencije i dokaz o formalnoj osposobljenosti ispunjavaju sledeće uslove:

(A)

izdaje ih nadležni organ u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice;

(B)

potvrđuju da je njihov nosilac pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je reč.

Međutim, jednogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavu ne sme se zahtevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnosilac poseduje potvrđuje regulisano obrazovanje i osposobljavanje.

3. Država članica domaćin prihvata stepen koji u skladu sa članom 11. potvrđuje matična država članica, kao i svedočanstvo kojom matična država članica potvrđuje da je regulisano obrazovanje i osposobljavanje ili strukovno osposobljavanje sa posebnom strukturom iz člana 11. tačke (c) podtačke ii. istovetno nivou iz člana 11. tačke (c) podtačke i.

4. Odstupajući od stavova 1. i 2. ovog člana i od člana 14. nadležni organ u državi članici domaćinu može odbiti pristup profesiji i njeno obavljanje nosiocima potvrde kompetencije koja je svrstana pod član 11. tačku (a) ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije na njenom državnom području svrstana pod član 11. tačku (e). "

12.

Član 14. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Član 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnosioca zahteva period prilagođavanja do tri godine ili provere osposobljenosti ako:

(A)

završeno osposobljavanje koje je podnosilac stekao obuhvata znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahteva u državi članici domaćinu;

(B)

regulisana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više regulisanih profesionalnih delatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnosioca zahteva, a osposobljavanje koje se zahteva u državi članici domaćinu obuhvata znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi kompetencije podnosioca ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti. ";

(B)

u stavu 2. treću tačku zamenjuje se sledećim:

"Ako Komisija smatra da je odstupanje iz drugog podstava neprimereno ili da nije u skladu sa pravom Unije, u roku od tri meseca od prijema svih potrebnih informacija donosi provedbeni akt kojim se od dotične države članice traži da se suzdrži od preduzimanja predviđene mere. Ako Komisija ne odgovori u pomenutom roku, može se primeniti odstupanje. ";

(C)

u stavu 3. dodaju se sledeći podstavcima:

"Odstupajući od načela prema kojem podnosilac ima pravo izbora, kako je određeno u stavu 2., država članica domaćin može propisati period prilagođavanja ili provere osposobljenosti u slučaju:

(A)

nosioca stručne kvalifikacije iz člana 11. tačke (a) koji podnosi zahtev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod član 11. tačku (c); ili

(B)

nosioca stručne kvalifikacije iz člana 11. tačke (b) koji podnosi zahtev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod član 11. tačke (d) ili (e).

U slučaju nosioca stručne kvalifikacije iz člana 11 tačke (a), koji podnosi zahtev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod član 11. tačku (d), država članica domaćin može propisati i period prilagođavanja i provere osposobljenosti. ";

(D)

stavci 4. i 5. zamenjuju se sledećim:

"4. Za potrebe stavova 1. i 5., bitno različita građa 'znači građa u pogledu koje su stečeno znanje, veštine i kompetencije ključni za obavljanje profesije i u odnosu na koju se osposobljavanje koje je migrant završio značajno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahteva država članica domaćin.

5. Stav 1. primenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namerava zahtevati od podnosioca da prođe kroz period prilagođavanja, odnosno da položi proveru osposobljenosti, ona najpre mora utvrditi jesu li znanje, veštine i kompetencije koje je podnosilac stekao tokom svog stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće telo, u bilo kojoj državi članici ili trećoj zemlji takve prirode da u celosti ili delimično obuhvata bitno različite građe definisane u stavu 4. ";

(E)

dodaju se sledeći stavovi:

"6. Odluka kojom se propisuje period prilagođavanja ili provera osposobljenosti propisno je obrazložena. Podnosiocu zahteva posebno se pružaju sledeće informacije:

(A)

stepen stručne kvalifikacije potreban u državi članici domaćinu i stepen stručne kvalifikacije koji poseduje podnosilac zahteva u skladu sa klasifikacijom iz člana 11.; i

(B)

bitne razlike navedene u stavu 4. te razlozi zašto se te razlike ne mogu nadoknaditi znanjem, veštinama ili kompetencijama stečenim tokom stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće telo.

7. Države članice osiguravaju da podnosilac zahteva ima mogućnost položiti provere osposobljenosti iz stava 1. najkasnije šest meseci nakon početne odluke kojom se propisuje provera osposobljenosti. "

13.

Član 15. briše se.

14.

Član 20. zamenjuje se sledećim:

"Član 20.

Prilagođavanje liste delatnosti iz Priloga IV.

Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.cu vezi sa prilagođavanjem liste delatnosti iz Priloga IV. na koje se primenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu sa članom 16. kako bi se ažurirale ili razjasnile delatnosti iz Priloga IV. te posebno kako bi se tačnije odredio njihov opseg i uzeo u obzir napredak u oblasti nomenklature delatnosti, pod uslovom da se time ne sužava obim delatnosti povezanih sa pojedinim kategorijama i da se delatnosti ne prenose između postojećih popisa I., II. i III. iz Priloga IV. "

15.

Član 21. menja se kako sledi:

(A)

stav 4. zamenjuje se sledećim:

"4. U pogledu vođenja apoteke koje nisu podložne teritorijalnim ograničenjima, država članica može putem odstupanja odlučiti da neće sprovesti odredbe o dokazu o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.6.2. za osnivanje novih javnih apoteci. Za potrebe ovog stava, novim se apotekama smatraju i apoteke koje su otvorene manje od tri godine.

To se odstupanje ne može primeniti u slučaju farmaceuta čiju su formalnu osposobljenost nadležna tela države članice domaćina već priznala u druge svrhe i koji su efikasno i zakonito obavljali apotekarsku delatnost najmanje tri godine zaredom u toj državi članici. ";

(B)

stav 6. zamenjuje se sledećim:

"6. Svaka država članica za obavljanje i pristup stručnoj delatnosti lekara, medicinskih sestara za opštu zdravstvenu negu, stomatologa, veterinara, babica i farmaceuta, traži posedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2., kojim se potvrđuje da je stručnjak tokom svojeg osposobljavanja stekao, prema potrebi, znanje, veštine i kompetencije iz člana 24. stava 3., člana 31. stava 6., člana 31. stava 7., člana 34. stava 3., člana 38. stava 3., člana 40. stava 3. i člana 44. stava 3.

Kako bi se uzeo u obzir opšte prihvaćen naučni i tehnološki napredak, Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c kako bi prilagodila znanja i veštine iz člana 24. stava 3., člana 31. stava 6., člana 34. stava 3., člana 38. stava 3., člana 40. stava 3., člana 44. stava 3. i člana 46. stava 4. tako da odražavaju razvoj prava Unije koje direktno utiče na dotične stručnjake.

Takvo ažuriranje nema za posledicu izmenu postojećih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvom se ispravci poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. Ugovora o funkcionisanju Evropske unije (UFEU). ";

(C)

stav 7. briše se.

16.

Umeće se sledeći članak:

"Član 21.a

Postupak objavještavanja

1. Svaka država članica obavještava Komisiju o zakonima i drugim propisima koje donosi u vezi sa izdavanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama u profesijama obuhvaćene ovim poglavljem.

U slučaju dokaza o formalnim kvalifikacijama navedenima u odeljku 8., ta se obaveštenje u skladu sa prvim potparagrafom upućuje i ostalim državama članicama.

2. Obaveštenje iz stava 1. sadrži informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja.

3. Obaveštenje iz stava 1. prosleđuje se putem sistema IMI.

4. Kako bi se propisno uzelo u obzir zakonodavne i administrativne promene u državama članicama i pod uslovom da su zakoni i drugi propisi saopšteni u skladu sa stavom 1. ovog člana usklađeni sa uslovima iz ovog poglavlja, Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c radi izmene Priloga V. tačka 5.1.1. do 5.1.4., te tačka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. koje se tiču ispravke naziva koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, po potrebi, tela koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, svedočanstava koje se prilažu tom dokazu i odgovarajućih profesionalnih naziva.

5. Ako zakoni i drugi propisi saopšteni u skladu sa stavom 1. nisu usklađeni sa uslovima iz ovog poglavlja, Komisija donosi provedbeni akt radi odbacivanja zatraženih izmena Priloga V. tačka 5.1.1. do 5.1.4., te tačka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1. "

17.

Član 22. menja se kako sledi:

(A)

u prvom stavu tačka (b) zamenjuje se sledećim:

"(B)

Države članice u skladu sa postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, podsticanjem kontinuiranog profesionalnog razvoja osiguravaju da stručnjaci čija je stručna kvalifikacija obuhvaćena poglavljem III. ove glave mogu obnoviti svoje znanje, veštine i kompetencije kako bi održali sigurnu i efikasnu praksu i ostali u toku sa razvojem u struci. ";

(B)

dodaje se sledeći stav:

"Države članice obaveštavaju Komisiju o merama preduzetim u skladu sa prvim stavom tačkom (b) do 18 januar 2016".

18.

U članu 24., stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvata ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i sastoji se od najmanje 5500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na univerzitetu ili pod njegovim nadzorom.

Za stručnjake koje su započeli studije pre 1. januara 1972., Program osposobljavanja iz prvog podstava može obuhvatati šestomesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na univerzitetском stepenu pod nadzorom nadležnih tela. "

19.

Član 25. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahteva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz člana 24. stava 2., tokom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje. ";

(B)

umeće se sledeći stav:

"3.a Države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu predvideti delimična izuzeća od delova specijalističkog medicinskog kursa usavršavanja iz Priloga V. tačke 5.1.3., koja se trebaju primenjivati za svaki slučaj posebno, ako je navedeni deo osposobljavanja već pohađanim u okviru drugog specijalističkog kursa usavršavanja iz Priloga V. tačke 5.1.3. i ako je stručnjak već stekao profesionalnu kvalifikaciju u jednoj od država članica. Države članice osiguravaju da odobreno izuzeće važi za najviše polovinu minimalnog trajanja specijalističkog medicinskog kursa usavršavanja o kojem je reč. Svaka država članica obaveštava Komisiju i druge države članice o relevantnom nacionalnom zakonodavstvu za bilo koja takva delimična izuzeća. ";

(C)

stav 5. zamenjuje se sledećim:

"5. Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c radi prilagođavanja minimalnog trajanja usavršavanja iz Priloga V. tačke 5.1.3. naučnom i tehnološkom napretku. "

20.

U članu 26. stav drugi zamenjuje se sledećim:

"Kako bi se propisno uzele u obzir promene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ispravke ove Direktive, Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co uključivanju u Prilog V. tačku 5.1.3. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke najmanje dvema petina država članica. "

21.

U članu 27. umeće se sledeći stav:

"2.a Države članice priznaju kvalifikaciju lekara specijalista navedenu u Prilogu V. tačkama 5.1.2. i 5.1.3. koja je u Italiji dodeljena lekarima koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje posle 31. decembra 1983. i pre 1. januara 1991., uprkos tome što to usavršavanje ne zadovoljava sve uslove usavršavanja predviđene u članu 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedočanstvo koju su izdale nadležne italijanske vlasti i koja potvrđuje da je taj lekar u Italiji efikasno i zakonito obavljao delatnost lekara specijalista u istom specijalističkom području o kojem je reč najmanje sedam godina za redom u periodu od deset godina pre njenog izdavanja. "

22.

U članu 28. stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opšte medicine zahteva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz člana 24. stava 2., tokom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje. "

23.

Član 31. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opštu zdravstvenu negu zahteva se ili:

(A)

završeno dvanaestogodišnje opšte obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspeh na ispitu istovetnog stepena i koja omogućava pristup univerzitetu ili ustanovama višeg obrazovanja priznata kao istovjetnima; ili

(B)

završeno najmanje desetogodišnje opšte obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspeh na ispitu istovetnog stepena i koja omogućava pristup strukovnoj školi ili programu strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene nege. ";

(B)

u stavu 2. drugi i treći podstavak zamenjuju se sledećim:

"Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co izmenama spiska iz Priloga V. tačke 5.2.1. kako bi ga prilagodila naučnom i tehničkom napretku.

Izmenе iz drugog podstava ne smeju imati za posledicu izmenu postojećih osnovnih zakonskih principa država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvim se izmenama poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. UFEU-a. ";

(C)

u stavu 3. Prva tačka zamenjuje se sledećim:

"Obuka medicinskih sestara za opštu zdravstvenu negu obuhvata ukupno najmanje tri godine studija, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i sastoji se od najmanje 4600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, s time da trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati delimična izuzeća stručnjacima koji su deo svojeg osposobljavanja stekli na programima studija koji su najmanje istovetnog stepena. ";

(D)

stav 4. zamenjuje se sledećim:

"4. Teoretsko obrazovanje je onaj deo osposobljavanja za medicinske sestre tokom kojeg polaznice obuke stiču stručno znanje, veštine i kompetencije neophodne u skladu sa stavovima 6. i 7. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene nege i druge nadležne osobe, na univerzitetima, visokoškolskim ustanovama čiji je stepen priznat kao istovetan ili u strukovnim školama ili kroz programe stručnog osposobljavanja iz zdravstvene nege. ";

(E)

u stavu 5. Prva tačka zamenjuje se sledećim:

"5. Kliničko osposobljavanje je onaj deo osposobljavanja za medicinske sestre u kojem polaznice obuke za medicinske sestre uče, u timu u direktnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i / ili zajednicom, organizovati, pružati i procenjivati potrebnu celovitu zdravstvenu negu, na osnovu znanja, vještina i kompetencija koje su stekle. Polaznice ne uče samo kako da rade u timu, već i kako voditi tim te kako organizovati celovitu zdravstvenu negu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male grupe, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici. ";

(F)

stav 6. zamenjuje se sledećim:

"6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opštu zdravstvenu negu osigurava da je stručna osoba u pitanju stekla sledeća znanja i veštine:

(A)

sveobuhvatno poznavanje nauke na kojima se zasniva opšta zdravstvena njega, uključujući dostatno razumevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čoveka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;

(B)

poznavanje prirode i etike struke te opštih principa zdravlja i zdravstvene nege;

(C)

odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje bi trebalo odabrati zbog njegove obrazovne vrednosti, trebalo bi se sticati pod nadzorom kvalifikovanog sestrinskog osoblja i na mestima na kojima su broj kvalifikovanog osoblja i oprema primereni za zdravstvenu negu pacijenta;

(D)

spособnost učestvovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu sa tim osobljem;

(E)

iskustvo u zajedničkom radu sa članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru. ";

(G)

dodaje se sledeći stav:

"7. Formalna osposobljenost za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu dokaz je da je dotična stručna osoba u stanju primeniti barem sledeće kompetencije bez obzira na to je li se osposobljavanje provodilo na univerzitetima, visokoškolskim ustanovama čiji je stepen priznat kao istovetan ili u strukovnim školama ili kroz programe stručnog osposobljavanja iz zdravstvene nege:

(A)

spособnost samostalnog uspostavljanja dijagnoze potrebne zdravstvene nege koristeći trenutno teoretsko i kliničko znanje te planiranja, organizovanja i pružanja zdravstvene nege prilikom lečenja pacijenata na osnovu znanja i veština stečenih u skladu sa stavom 6. tačkama (a), (b) i (c) radi poboljšanja stručne prakse;

(B)

spособnost zajedničkog rada sa drugim zainteresovanim stranama u zdravstvenom sektoru, uključujući učešće na praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja na osnovu znanja i veština stečenih u skladu sa stavom 6. tačkama (d) i (e);

(C)

spособnost usmeravanja pojedinaca, porodice i grupa prema zdravom načinu života i brige o sebi na osnovu znanja i veština stečenih u skladu sa stavom 6. tačkama (a) i (b);

(D)

spособnost samostalnog pokretanja trenutnih mera za spasavanje života te provođenja mera u kriznim i opasnim situacijama;

(E)

spособnost samostalnog davanja saveta, uputstava i podrške osobama kojima je potrebna nega i njihovim bližnjima;

(F)

spособnost samostalnog obezbeđivanja kvaliteta i procenjivanja zdravstvene nege;

(G)

spособnost sveobuhvatne stručne komunikacije i saradnje sa pripadnicima drugih profesija u zdravstvenom sektoru;

(H)

spособnost analize kvaliteta nege radi poboljšanja vlastite stručne prakse medicinske sestre odgovorne za opštu negu. "

24.

Član 33. menja se kako se sledi:

(A)

stav 2. briše se;

(B)

stav 3. zamenjuje se sledećim:

"3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene nege koji su:

(A)

bili dodeljeni u Poljskoj onim medicinskim sestrama koje su pre 1. maja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uslove osposobljavanja navedene u članu 31.; i

(B)

potvrđeni diplomom, diplomirani 'dobijenom na osnovu posebnog programa usavršavanja sadržanog u:

i.
članu 11. Zakona od 20. aprila 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i babice i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbom ministra zdravstva od 11. maja 2004. o detaljnim uslovima provođenja studija za medicinske sestre i babice, koje imaju uverenje o završenoj srednjoj školi (završni ispit - matura) i Diplomantica su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili

ii.

članu 52.3 tački 2. Zakona od 15. jula 2011. o profesijama medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbom ministra zdravstva od 14. juna 2012. o detaljnim uslovima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i babice, koje imaju uverenje o završenoj srednjoj školi (završni ispit - matura) i Diplomantica su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770) ,

za potrebe provere da li je stepen znanja i sposobnosti dotične medicinske sestre uporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. tački 5.2.2. "

25.

Član 33.a zamenjuje se sledećim:

"U pogledu rumunskih kvalifikacija medicinskih sestara opšte nege primenjuju se samo sledeće odredbe o stečenim pravima:

Državljanima država članica koji su osposobljavanje za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu stekli u Rumuniji i čije osposobljavanje ne zadovoljava minimalne uslove osposobljavanja navedene u članu 31., države članice priznaju sledeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu kao dovoljan dokaz, pod uslovom da je tom dokazu priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu delatnost u Rumuniji, uključujući preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organizovanje i sprovođenje zdravstvene nege pacijenata tokom perioda od najmanje tri uzastopne godine tokom pet godina pre datuma izdavanja potvrde:

(A)

Certificat de COMPETENT profesionale de asistent medical generalist uz obrazovanje nakon srednje škole u scoala postliceala, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo pre 1. januara 2007.;

(B)

DIPLOMA de absolvire de asistent medical generalist uz skraćeni studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo pre 1. oktobra 2003.;

(C)

DIPLOMA de absolvire de asistent medical generalist uz redovan studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo pre 1. oktobra 2003. ";

26.

U članu 34. stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvata ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i sastoji se od najmanje 5000 sati redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje obuhvata najmanje program opisan u Prilogu V. tački 5.3.1. i koje se održava na univerzitetu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat istovetan stepen ili koje je pod nadzorom univerziteta.

Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co izmenama spiska iz Priloga V. tačke 5.3.1. kako bi ga prilagodila naučnom i tehničkom napretku.

Izмене iz drugog podstava nemaju za posledicu izmenu postojećih osnovnih zakonskih principa država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvim se izmenama poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. UFEU-a. "

27.

Član 35. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Za pristup specijalističkom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahteva se završeno i potvrđeno osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine iz člana 34. ili posedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37. ";

(B)

stav 2. menja se kako sledi:

i.

drugi podstav zamenjuje se sledećim:

"Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tela. Uključuju lično učešće doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove. ";

ii.

treću tačku briše se;

(C)

dodaju se sledeći stavovi:

"4. Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c radi prilagođavanja minimalnog trajanja osposobljavanja iz stava 2. naučnom i tehnološkom napretku.

5. Kako bi se propisno uzele u obzir promene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ispravke ove Direktive, Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co uključivanju u Prilog V. tačku 5.3.3. novih dentalnih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dve petine država članica. "

28.

U članu 37. dodaju se sledeći stavovi:

"3. U pogledu dokaza o formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine države članice priznaju takve dokaze u skladu sa članom 21. u slučajevima u kojima su podnosioci zahteva započeli svoje osposobljavanje 18 jan 2016. Ili pre tog datuma.

4. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za lekara izdat u Španiji stručnim osobama koje su počele univerzitetsko medicinsko osposobljavanje posle 1. januara 1986. I pre 31. decembra 1997. ako im je priložena potvrda koju su izdala španska nadležna tela.

Tom potvrdom potvrđuje se da su ispunjeni sledeći uslovi:

(A)

dotična stručna osoba uspešno je završila najmanje trogodišnji studij, a španska nadležna tela su potvrdila njegovu istovetnost sa osposobljavanjem iz člana 34.;

(B)

dotična stručna osoba u Španiji je stvarno, zakonito i kao glavnu delatnost obavljala delatnosti iz člana 36. najmanje tri uzastopne godine tokom pet godina pre izdavanja takve potvrde;

(C)

dotična stručna osoba je ovlašćena da obavlja ili stvarno, zakonito i kao glavnu delatnost obavlja delatnosti iz člana 36. pod istim uslovima kao i nosioci dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenih za Španiju u Prilogu V. tački 5.3.2. "

29.

Član 38. menja se kako se sledi:

(A)

stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Osposobljavanje veterinaru obuhvata ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koje uz to može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, na univerzitetu ili visokom učilištu koje pruža osposobljavanje za koje je priznat istovetan stepen ili koje je pod nadzorom univerziteta, a koje obuhvata najmanje program studija naveden u tački 5.4.1. Priloga V.

Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co izmjeni liste utvrđenog u Prilogu V. tački 5.4.1. kako bi ga prilagodila naučnom i tehničkom napretku.

Izmene iz drugog podstava nemaju za posledicu izmenu postojećih osnovnih zakonskih principa država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvim se izmenama poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. UFEU-a. ";

(B)

stav 3. zamenjuje se sledećim:

"3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je dotična stručna osoba stekla sledeća znanja i veštine:

(A)

primereno poznavanje nauke na kojoj se temelje delatnosti veterinaru i prava Unije koje se odnose na te delatnosti;

(B)

primereno poznavanje strukture, ponašanja i fizioloških potreba životinja te veštine i kompetencije neophodne za njihov uzgoj, ishranu, dobrobit, reprodukciju i higijenu uopšte;

(C)

kliničke, epidemiološke i analitičke veštine i kompetencije neophodne za prevenciju, dijagnostiku i lečenje bolesti životinja, uključujući anesteziju, aseptične operacije i bezbolnu smrt, bilo pojedinačno ili u grupama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;

(D)

primereno znanje, veštine i kompetencije za preventivnu medicinu, uključujući kompetencije koje se odnose na upite i izdavanje potvrda;

(E)

primereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porekla, namenjene ishrani ljudi, uključujući veštine i kompetencije neophodne za razumevanje i objašnjavanje dobre prakse u tom području;

(F)

znanje, veštine i kompetencije neophodne za odgovornu i razumnu upotrebu veterinarskih lekova radi lečenja životinja te osiguravanja bezbednosti prehrambenog lanca i zaštite životne sredine. "

30.

Član 40. menja se kako se sledi:

(A)

u stavu 1. treći i četvrti podstavak zamenjuju se sledećim:

"Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.co izmjeni liste utvrđenog u Prilogu V. tački 5.5.1. kako bi ga prilagodila naučnom i tehničkom napretku.

Izmenе iz trećој таčkи ne smeju imati za posledicu izmenu postojećih osnovnih zakonskih principa država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvim se izmenama poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. UFEU-a. ";

(B)

stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Za primanje u osposobljavanje za babice zahteva se da je ispunjen jedan od sledećih uslova:

(A)

završeno najmanje dvanaestogodišnje opšte obrazovanje ili posedovanje potvrde kojom se potvrđuje uspeh na ispitu istovetnog stepena za pristup školi za babice za smer I.;

(B)

posedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu navedenih za smer II. u Prilogu V. tački 5.2.2. ";

(C)

stav 3. zamenjuje se sledećim:

"3. Osposobljavanje babica osigurava da je ta dotična stručna osoba stekla sledeća znanja i veštine:

(A)

detaljno poznavanje nauke na kojima se temelje delatnosti babica, posebno primaljstvo, porodništva i ginekologije;

(B)

odgovarajuće poznavanje etike struke i zakonodavstva relevantnog za obavljanje te profesije;

(C)

odgovarajuće poznavanje opšteg medicinskog znanja (bioloških funkcija, anatomije i fiziologije) te farmakologije u području porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čoveka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;

(D)

odgovarajuće kliničko iskustvo stečeno u odobrenim ustanovama zahvaljujući kojem babica može samostalno i na svoju odgovornost, do mere u kojoj je potrebno i izuzevši patološke situacije, voditi prenatalnu terapiju, voditi porođaj i njegove posledice u odobrenim ustanovama, te nadzirati porođaj i rođenje, postnatalnu brigu i neonatalno oživljavanje čekajući lekara;

(E)

odgovarajuće razumevanje osposobljavanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu sa takvim osobljem. "

31.

U članu 41. stav 1. zamenjuje se sledećim:

"1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za babice iz Priloga V. tačke 5.5.2. automatski se priznaju u skladu sa članom 21. ako ispunjavaju bar jedan od sledećih kriterijuma:

(A)

osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za babice u trajanju od najmanje tri godine, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i koje obuhvata najmanje 4600 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja, pri čemu trajanje kliničkog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu;

(B)

osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za babice u trajanju od najmanje dve godine, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i koje obuhvata najmanje 3600 sati, pod uslovom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu iz Priloga V. tačke 5.2.2.;

(C)

osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za babice u trajanju od najmanje 18 meseci, koje osim toga može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i koje obuhvata najmanje 3000 sati, pod uslovom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu iz Priloga V. tačke 5.2.2., nakon čega je usledila jednogodišnja stručna praksa za koju je izdata potvrda u skladu sa stavom 2. "

32.

Član 43. menja se kako sledi:

(A)

umeće se sledeći stav:

"1.a U vezi s dokazima o formalnoj osposobljenosti za babice, države članice priznaju te kvalifikacije u slučajevima u kojima je podnosilac zahteva započeo svoje osposobljavanje pre 18. siječnja 2016., a uslov za pristup takvom osposobljavanju je bio deset godina opšteg školskog obrazovanja ili istovetni stepen za smer I., ili završeno osposobljavanje za medicinsku sestru za opštu zdravstvenu negu potvrđeno dokazom o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.2.2. pre započinjanja smera II. osposobljavanja za babice. ";

(B)

stav 3. briše se;

(C)

stav 4. zamenjuje se sledećim:

"4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za babice koji su:

(A)

bili dodeljeni u Poljskoj onim babicama koje su pre 1. maja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uslove osposobljavanja navedene u članu 40.; i

(B)

potvrđeni diplomom, diplomirani 'dobijenom na osnovu posebnog programa usavršavanja sadržanog u:

i.

članu 11. Zakona od 20. aprila 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i babice i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbom ministra zdravstva od 11. maja 2004. o detaljnim uslovima provođenja studija za medicinske sestre i babice, koje imaju uverenje o završenoj srednjoj školi (završni ispit - matura) i Diplomantica su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili

ii.

članu 53.3 tački 3. Zakona od 15. jula 2011. o profesijama medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbom ministra zdravstva od 14. juna 2012. o detaljnim uslovima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i babice, koje imaju uverenje o završenoj srednjoj školi (završni ispit - matura) i Diplomantica su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770) ,

za potrebe provere da li je stepen znanja i sposobnosti dotične babice uporediv sa znanjem i sposobnostima babica koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. tački 5.2.2. "

33.

U članku 44. stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Dokazom o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje se osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uz to može biti izraženo istovetnim bodovima ESPB, i koje obuhvata najmanje:

(A)

četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na univerzitetu ili na visokom učilištu kojem se priznaje istovetan stepen ili koje je pod nadzorom univerziteta;

(B)

tokom ili na kraju teoretskog i praktičnog osposobljavanja, šestomesečni pripravnički staž u javnoj apoteci ili u bolnici pod nadzorom farmaceutske odeljenja te bolnice.

Osposobljavanje iz ovog stava uključuje najmanje program opisan u Prilogu V. tački 5.6.1. Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57. u izmjeni liste utvrđenog u Prilogu V. tački 5.6.1. kako bi ga prilagodila naučnom i tehničkom napretku, uključujući razvoj farmakološke prakse.

Izmene iz drugog podstava nemaju za posledicu izmenu postojećih osnovnih zakonskih principa država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uslove pristupa za fizička lica. Pri takvim se izmenama poštuje odgovornost država članica za formiranje obrazovnih sistema, kao što je utvrđeno u članu 165. stavu 1. UFEU-a. "

34.

U članu 45. stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Države članice osiguravaju da osobe koje poseduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije univerzitetskog stepena ili stepena koji je priznat kao istovetan ispunjavaju uslove iz člana 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sledećih delatnosti pod uslovom da zadovoljavaju, gde je to prikladno, zahteve za dodatnim stručnim iskustvom:

(A)

priprema farmaceutske oblike lekova;

(B)

izrada i testiranje lekova;

(C)

testiranje medicinskih proizvoda u laboratorijama za testiranje lekova;

(D)

skladištenje, čuvanje i distribucija lekova na veliko;

(E)

nabavka, priprema, testiranje, skladištenje, distribucija i izdavanje bezbednih i delotvornih lekova tražene kvaliteta u javnim apotekama;

(F)

priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje bezbednih i delotvornih lekova tražene kvaliteta u bolnicama;

(G)

informisanje i savetovanje o samim lekovima, uključujući i o njihovoj primerenoj upotrebi;

(H)

izveštavanje nadležnih tela o neželjenim efektima farmaceutskih proizvoda;

(I)

podrška na individualnoj osnovi za pacijente koji si sami daju lek;

(J)

doprinos lokalnim i nacionalnim kampanjama javnog zdravlja. "

35.

Član 46. zamenjuje se sledećim:

"Član 46.

Osposobljavanje arhitekata

1. Osposobljavanje arhitekata obuhvata:

(A)

ukupno najmanje pet godina redovnog studija na univerzitetu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspešno položenim ispitom univerzitetskog tipa; ili

(B)

najmanje četiri godine redovnog studija na univerzitetu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspešno položenim ispitom univerzitetskog tipa, uz priloženu potvrdu o završetku dvogodišnjeg stručnog pripravničkog staža u skladu sa stavom 4.

2. Arhitektura mora biti glavni element studija iz stava 1. Studij uravnoteženo pokriva teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurava sticanje najmanje sledećeg znanja, vještina i kompetencija:

(A)

spособnost arhitektonskog projektovanja koje ispunjava estetske i tehničke zahteve;

(B)

odgovarajuće poznavanje istoriji arhitekture i teorija te povezanih umetnosti, tehnologija i društvenih nauka;

(C)

poznavanje lepih umetnosti kod uticaja na kvalitet arhitektonskog projektovanja;

(D)

odgovarajuće poznavanje urbanizma, planiranja i veština uključenih u proces planiranja;

(E)

razumevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i merama;

(F)

razumevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene faktore;

(G)

razumevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;

(H)

razumevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih sa građevinskim planiranjem;

(I)

odgovarajuće poznavanje fizikalnih problema i tehnologija te funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih uticaja u okviru održivog razvoja;

(J)

potrebne veštine projektovanja, koje omogućavaju ispunjavanje zahteva korisnika u okviru granica određenih troškovnim faktorima i građevinskim propisima;

(K)

odgovarajuće poznavanje delatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sistem celovitog prostornog planiranja.

3. Broj godina akademskog studija iz stavova 1. i 2. može osim toga biti izražen istovetnim bodovima ESPB.

4. Stručni pripravnički staž iz stava 1. tačke (b) odvija se tek nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana stručnog pripravničkog staža je nadogradnja znanja, vještina i kompetencija

stečenih tokom studija iz stava 2. Stoga se stručni pripravnički staž odvija pod nadzorom osobe ili tela koja su nadležna tela države članice domaćina za to ovlastila. Takav nadzirani pripravnički staž može se odvijati u bilo kojoj zemlji. Stručni pripravnički staž ocenjuje nadležno telo u državi članici domaćinu. "

36.

Član 47. zamenjuje se sledećim:

"Član 47.

Odstupanje od uslova osposobljavanja arhitekata

Odstupajući od člana 46. sledeće se takođe priznaje kao u skladu sa članom 21.: osposobljavanje koje je deo programa socijalnih poboljšanja ili vanrednog univerzitetskog studija koji ispunjava zahteve iz člana 46. stava 2., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi stručnjak koji je sedam ili više godina radio u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na univerzitetskom stepenu i istovetan završnom ispitu iz člana 46. stava 1. tačke (b). "

37.

Član 49. menja se kako sledi:

(A)

umeće se sledeći stav:

"1.a Stav 1. takođe se primenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekta naveden u Prilogu V. ako je osposobljavanje započelo pre 18 januar 2016".;

(B)

dodaje se sledeći stav:

"3. Svaka država članica sledećim dokazima priznaje isti efekat na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje u svrhu pristupa profesionalnim delatnostima arhitekta i njihova obavljanja: dokaz završenog osposobljavanja koje je postojalo 5. avgusta 1985. i započeto je najkasnije 17 januar 2014. , a pružali su ga, Fachhochschulen 'u Saveznoj Republici Nemačkoj u trajanju od tri godine te koje ispunjava uslove iz člana 46. stava 2. i omogućava pristup delatnostima iz člana 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom, arhitekta', ako je nakon tog osposobljavanja usledilo četvorogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Nemačkoj, što se potvrđuje potvrdom koju izdaje nadležni organ kod koje je registrovan arhitekta koji želi da ima koristi od odredaba ove Direktive. "

38.

U glavi III. umeće se sledeće poglavlje:

"Poglavlje III.a

Automatsko priznavanje na osnovu zajedničkih principa osposobljavanja

Član 49.a

Zajednički okvir osposobljavanja

1. Za potrebe ovog članka, zajednički okvir osposobljavanja 'znači zajednički skup minimalnog znanja, vještina i kompetencija potrebnih za obavljanje određene profesije. Zajednički okvir osposobljavanja ne zamenjuje nacionalne programe osposobljavanja osim ako država članica odluči drugačije prema nacionalnom pravu. Za potrebe pristupa profesiji i njenog obavljanja u državama članicama koje regulišu tu profesiju, država članica priznaje dokazima o stručnim kvalifikacijama stečenima na osnovu takvog okvira jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje, pod uslovom da takav okvir ispunjava uslove utvrđene u stavu 2.

2. Zajednički okvir osposobljavanja u skladu je sa sledećim uslovima:

(A)

zajednički okvir osposobljavanja omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;

(B)

profesija na koju se primenjuje zajednički okvir osposobljavanja, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do profesije, regulisani su u najmanje jednoj trećini država članica;

(C)

zajednički skup znanja, vještina i kompetencija spaja znanja, veštine i kompetencije neophodne u sistemima obrazovanja i osposobljavanja primjenjivima u najmanje jednoj trećini država članica; nevažno je da li su znanja, veštine ili kompetencije stečene kao deo opšteg osposobljavanja na univerzitetu ili instituciji višeg obrazovanja ili kao deo strukovnog osposobljavanja;

(D)

zajednički okvir osposobljavanja zasniva se na nivoima EKF-a, kako je definisan u Prilogu II. Preporuci Evropskog parlamenta i Savjeta od 23. aprila 2008. O uspostavljanju evropskog okvira kvalifikacija za doživotno učenje (18);

(E)

dotična profesija nije niti obuhvaćena drugim zajedničkim okvirom osposobljavanja niti se automatski priznaje u okviru poglavlja III. glave III.;

(F)

zajednički okvir osposobljavanja pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresovane strane iz država članica ako profesija nije regulisana;

(G)

zajednički okvir osposobljavanja omogućava državljanima bilo koje države članice da ispune uslove za sticanje stručnih kvalifikacija u tom okviru, bez potrebe da pre toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.

3. Predstavničke strukovne organizacije na nivou Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležni organi iz najmanje jedna trećina država članica mogu Komisiji podneti predloge za zajedničke okvire osposobljavanja koji ispunjavaju uslove utvrđene u stavu 2.

4. Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c kako bi uspostavila zajednički okvir osposobljavanja za određenu profesiju na osnovu uslova utvrđenih u stavu 2. ovog člana.

5. Država članica oslobođena je obaveze uvođenja zajedničkog okvira osposobljavanja iz stava 4. na svojem državnom području i obaveze automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih unutar tog zajedničkog okvira osposobljavanja ako se ispuni jedan od sledećih uslova:

(A)

na njenom državnom području ne postoje institucije obrazovanja ili osposobljavanja koje nude takvo osposobljavanje za dotičnu profesiju;

(B)

uvođenje zajedničkog okvira osposobljavanja nepovoljno bi uticalo na organizaciju sistema obrazovanja i stručnog osposobljavanja;

(C)

postoje znatne razlike između zajedničkog okvira osposobljavanja i osposobljavanja koje se zahteva na njenom državnom području, što uključuje ozbiljan rizik za javnu politiku, javnu bezbednost, javno zdravlje ili bezbednost primaoca usluga ili za zaštitu životne sredine.

6. Države članice u roku od šest meseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stava 4. obaveštavaju Komisiju i ostale države članice o:

(A)

nacionalnim kvalifikacijama, te prema potrebi nacionalnim profesionalnim nazivima, koji su u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja; ili

(B)

svakom korišćenju oslobođenja navedenom u stavu 5., zajedno sa obrazloženjem o tome koji od uslova iz tog stava su ispunjeni. Komisija u roku od tri meseca može da traži dodatno obrazloženje ako smatra

da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uslova ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtev odgovara u roku od tri meseca.

Komisija može doneti provedbeni akt za izradu popisa nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih profesionalnih naziva koji imaju korist od automatskog priznavanja unutar zajedničkog okvira osposobljavanja donesenog u skladu sa stavom 4.

7. Ovaj se članak takođe primenjuje na specijalizacije profesije, pod uslovom da se takve specijalizacije tiču profesionalnih delatnosti pristup kojima je, kao i obavljanje istih, regulisano u državama članicama, ako profesija već podleže automatskom priznavanju u okviru poglavlja III. glave III., ali ne i dotična specijalizacija.

Član 49.b

Zajednički testovi osposobljenosti

1. Za potrebe ovog članka, "zajednički test osposobljenosti" znači standardizovana provjera osposobljenosti koja je dostupna u državama članicama učesnicama i rezervisana za nosioce određenih stručnih kvalifikacija. Uspešno polaganje takvog ispita u državi članici omogućava nosiocu određenih stručnih kvalifikacija da obavljaju profesiju u svakoj dotičnoj državi članici domaćinu pod istim uslovima kao nosioci stručnih kvalifikacija stečenih u toj državi članici.

2. Zajednički test osposobljenosti u skladu je sa sledećim uslovima:

(A)

zajednički test osposobljenosti omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;

(B)

profesija na koju se zajednički test osposobljenosti primenjuje, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do dotične profesije, regulisani su u najmanje jednoj trećini država članica;

(C)

zajednički test osposobljenosti pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresovane strane iz država članica ako profesija nije regulisana;

(D)

zajednički test osposobljenosti omogućava državljanima bilo koje države članice da učestvuju u takvom testiranju i praktičnoj organizaciji takvih testova u državama članicama bez potrebe da pre toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.

3. Predstavničke strukovne organizacije na nivou Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležni organi iz najmanje jedna trećina država članica mogu Komisiji podneti predloge za zajedničke testove osposobljenosti koji ispunjavaju uslove utvrđene u stavu 2.

4. Komisija je ovlašćena da donese delegirane akte u skladu sa članom 57.c kako bi odredila sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti i uslova potrebnih za učešće u testiranju i uspešno polaganje testa.

5. Država članica oslobođena je obaveze organizovanja zajedničkog testa osposobljenosti iz stava 4. na svojem državnom području i obaveze automatskog priznavanja kvalifikovanih stručnjaka koji su položili zajednički test osposobljenosti ako se ispuni jedan od sledećih uslova:

(A)

dotična profesija nije regulisana na njenom državnom području;

(B)

sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti neće dovoljno ublažiti ozbiljan rizik za javno zdravlje ili bezbednost primaoca usluga, koji su relevantni na njenom državnom području;

(C)

sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti učinio bi pristup profesiji znatno manje privlačnim u poređenju sa nacionalnim zahtevima.

6. Države članice u roku od šest meseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stava 4. obaveštavaju Komisiju i druge države članice o:

(A)

kapacitetu dostupnom za organizovanje takvih testova; ili

(B)

svakom korišćenju oslobođenja iz stava 5, zajedno sa obrazloženjem koji od uslova iz tog stava su ispunjeni. Komisija u roku od tri meseca može da traži dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uslova ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtev odgovara u roku od tri meseca.

Komisija može doneti provedbeni akt u kojem bi se navele države članice u kojima će se organizovati zajednički testovi osposobljenosti usvojeni u skladu sa stavom 4., učestalosti testova tokom kalendarske godine i druge mere potrebne za organizaciju zajedničkih testova osposobljenosti u državama članicama.

39.

U članu 50. umeću se sledeći stavovi:

"3.a U slučaju opravdanje sumnje država članica domaćin može zahtevati od nadležnog organa države članice potvrdu činjenice da podnosiocu zahteva nije prekinuto ili zabranjeno obavljanje profesije zbog teže povrede pravila struke ili osude za krivično dela povezano sa obavljanjem njegovih profesionalnih delatnosti.

3.b Razmjena informacija između nadležnih tela različitih država članica u okviru ovog člana odvija se putem sistema IMI. "

40.

U članu 52. dodaje se sledeći stav:

"3. Država članica ne može rezervisati korišćenje profesionalnog naziva za nosioce stručnih kvalifikacija ako nije o udruženju ili organizaciji obavijestila Komisiju i druge države članice u skladu sa članom 3. stavom 2. "

41.

Član 53. zamenjuje se sledećim:

"Član 53.

Znanje jezika

1. Stručnjaci kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su potrebni za obavljanje profesije u zemlji članici domaćinu.

2. Država članica osigurava da su sve kontrole koje sprovodi nadležno tijelo ili koje se sprovode pod njegovim nadzorom, za kontrolu usaglašenosti sa obavezom iz stava 1., ograničene na znanje jednog službenog jezika države članice domaćina ili 1 administrativnog jezika države članice domaćina, pod uslovom da je on takođe službeni jezik Unije.

3. Kontrole koje se sprovode u skladu sa stavom 2. mogu se nametnuti ako profesija koja će se obavljati utiče na bezbednost pacijenata. Kontrole se mogu nametnuti za druge profesije u slučajevima u kojima postoji ozbiljna i konkretna sumnja o dovoljnosti stručnjak znanja jezika u odnosu na profesionalne delatnosti koje taj stručnjak namerava obavljati.

Kontrole se mogu sprovesti samo nakon izdavanja evropske strukovne iskaznice u skladu sa članom 4.d ili nakon prepoznavanja stručnih kvalifikacija, zavisno o slučaju.

4. Sve kontrole znanja jezika srazmerne su delatnosti koja će se obavljati. Dotični stručnjak ima pravo žalbe na takve kontrole prema nacionalnom pravu. "

42.

U glavi IV. umeće se sledeći članak:

"Član 55.a

Priznavanje stručnog pripravničkog staža

1. Ako se za pristup regulisanoj profesiji u matičnoj državi članici zahteva da je završen stručni pripravnički staž, nadležno telo matične države članice, prilikom razmatranja zahteva za odobrenje obavljanja regulisane profesije, priznaje stručni pripravnički staž obavljen u drugoj državi članici pod uslovom da je pripravnički staž u skladu sa objavljenim smernicama iz stava 2. te uzima u obzir stručni pripravnički staž obavljen u trećoj zemlji. Međutim, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu odrediti razumno ograničenje trajanja dela stručnog pripravničkog staža koji se može obaviti u inostranstvu.

2. Priznavanje stručnog pripravničkog staža ne zamenjuje postojeće zahteve da se položi ispit kako bi se ostvario pristup dotičnoj profesiji. Nadležni organ objavljuje smernice za organizaciju i priznavanje stručnog pripravničkog staža obavljenog u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, posebno u vezi sa ulogom nadzornika stručnog pripravničkog staža. "

43.

Naslov glave V. zamenjuje se sledećim:

44.

Član 56. menja se kako sledi:

(A)

u stavu 2. Prva tačka zamenjuje se sledećim:

"Nadležni organi države članice domaćina i matične države članice razmenjuju podatke o preduzetim disciplinskim mjerama ili krivičnim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle uticati na obavljanje delatnosti iz ove Direktive. Pri tome poštuju pravila o zaštiti ličnih podataka predviđena u Direktivi 95/46/EC i Direktivi 2002/58/EC. ";

(B)

umeće se sledeći stav:

"2.a Za potrebe stavova 1. i 2. nadležna tela koriste sistem IMI. ";

(C)

stav 4. zamenjuje se sledećim:

"4. Svaka država članica određuje koordinatora za delatnosti nadležnih tela iz stava 1. io tome obaveštava ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sledeće:

(A)

promovisati jedinstvenu primjenu ove Direktive;

(B)

sakupljati sve informacije koje su relevantne za primenu ove Direktive, kao što su informacije o uslovima pristupa regulisanim profesijama u državama članicama;

(C)

razmatrati predloge za zajedničke okvire osposobljavanja i zajedničke testove osposobljenosti;

(D)

razmenjivati informacije i najbolje prakse u svrhu optimizovanja kontinuiranog profesionalnog razvoja u državama članicama;

(E)

razmenjivati informacije i najbolje prakse o primeni kompenzacionih mera iz člana 14.

Za potrebe izvršavanja dužnosti iz tačke (b) ovog stava koordinatori mogu tražiti pomoć centara za pomoć iz člana 57.b. "

45.

Umeće se sledeći članak:

"Član 56.a

Mehanizam upozoravanja

1. Nadležni organi države članice obaveštavaju nadležni organi svih ostalih država članica o stručnjaku kojemu su nacionalna nadležna tela ili sudovi u celosti ili delimično ograničili ili zabranili, čak i privremeno, obavljanje sledećih profesionalnih delatnosti na državnom području te države članice:

(A)

doktor medicine i opšte prakse koji poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačaka 5.1.1. i 5.1.4.;

(B)

doktor medicine specijalista koji poseduje naziv iz Priloga V. tačke 5.1.3.;

(C)

medicinska sestra za opštu zdravstvenu negu koja poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.2.2.;

(D)

doktor dentalne medicine koji poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.3.2.;

(E)

zubar specijalista koji poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.3.3.;

(F)

veterinar koji poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.4.2.;

(G)

babica koja poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.5.2.;

(H)

farmaceut koji poseduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. tačke 5.6.2.;

(I)

nosioci svedočanstava iz Priloga VII. tačke 2. kojima se potvrđuje da je nosilac završio osposobljavanje koje ispunjava odgovarajuće minimalne uslove iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. odnosno 44., ali koje je započelo pre referentnih datuma kvalifikacija navedenih u Prilogu V. tačkama 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2.;

(J)

nosioci svedočanstava o stečenim pravima iz članaka 23., 27., 29., 33., 33.a, 37., 43. i 43a;

(K)

drugi stručnjaci koji obavljaju delatnosti koje utiču na bezbednost pacijenta ako stručnjak obavlja profesiju regulisanu u toj državi članici;

(L)

stručnjaci koji obavljaju delatnosti povezane sa obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o deci i predškolsko obrazovanje, ako stručnjak obavlja profesiju regulisanu u toj državi članici.

2. Nadležni organi šalju informacije iz stava 1. upozorenjem putem sistema IMI najkasnije tri dana nakon dana donošenja odluke o ograničenju ili potpunoj ili delimičnoj zabrani obavljanja profesionalne delatnosti dotičnog stručnjaka. Informacija je ograničena na sledeće:

(A)

identitet stručnjaka;

(B)

dotičnu profesiju;

(C)

informacije o nacionalnom telu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;

(D)

obim ograničenja ili zabrane; i

(E)

period tokom kojeg se primenjuje ograničenje ili zabrana.

3. Nadležni organi dotične države članice najkasnije tri dana nakon dana donošenja sudske odluke upozorenjem putem sistema IMI obavestavaju nadležni organi svih ostalih država članica o identitetu stručnjaka koji je podneo zahtev za priznavanje kvalifikacija na osnovu ove Direktive i za kojeg su potom sudovi utvrdili da je koristio falsifikovane dokaze o stručnim kvalifikacijama u ovom kontekstu.

4. Obrada ličnih podataka za potrebe razmjene informacija iz stava 1. i 3. izvršava se u skladu sa Direktivom 95/46/EC i Direktivom 2002/58/EC. Obrada ličnih podataka od strane Komisije izvršava se u skladu sa Uredbom (EZ) br. 45/2001.

5. Nadležni organi država članica obavestavaju se bez odlaganja kada zabrana ili ograničenje iz stava 1. istekne. U tu svrhu od nadležnog organa države članice koje šalje informacije u skladu sa stavom 1. takođe se zahteva da obavesti o datumu isteka i svakoj sledećoj promeni tog datuma.

6. Države članice osiguravaju da stručnjaci, u pogledu kojih se šalju upozorenja drugim državama članicama, budu pisanim putem obavesteni o odlukama o upozorenju u isto vreme kad se o upozorenju odluči, da mogu u okviru nacionalnog prava podneti žalbu na odluku ili podneti zahtev za rešavanje takvih odluka i imaju pristup pravnim lekovima u vezi sa bilo kakvom štetom koju su prouzrokovala lažna upozorenja poslata drugim državama članicama. U takvim slučajevima se navodi da odluka o upozorenju podleže postupku koji je pokrenuo stručnjak.

7. Podaci o upozorenjima mogu se obrađivati u sistemu IMI sve dok su valjani. Upozorenja se brišu u roku od tri dana od dana donošenja odluke o poništenju ili od isteka zabrane ili ograničenja iz stava 1.

8. Komisija donosi provedbene akte za primenu mehanizma upozorenja. Ti provedbeni akti sadrže odredbe o telima koja imaju pravo slati i primati upozorenja te o povlačenju i okončanju upozorenja te o merama za obezbeđivanje sigurnosti obrade. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa postupkom ispitivanja iz člana 58. stava 2. "

46.

Član 57. zamenjuje se sledećim:

"Član 57.

Centralni internet pristup informacijama

1. Države članice osiguravaju da su sledeće informacije dostupne na internetu putem jedinstvenih kontaktnih tačaka iz člana 6. Direktive 2006/123/EC Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2006. o uslugama na unutrašnjem tržištu (19) te da se redovno ažuriraju:

(A)

spisak svih regulisanih profesija u državi članici uključujući i kontakt podatke nadležnih tela za svaku regulisanu profesiju i centre za pomoć iz člana 57.b;

(B)

spisak profesija za koje je dostupna evropska strukovna iskaznica, funkcionisanje te legitimacije, uključujući sve povezane naknade koje stručnjaci treba da plate te nadležna tela koja izdaju tu legitimaciju;

(C)

spisak svih profesija za koje država članica primenjuje član 7. stav 4. na osnovu nacionalnih zakona i drugih propisa;

(D)

spisak regulisanog obrazovanja i osposobljavanja te osposobljavanja sa posebnom strukturom iz člana 11. tačke (c) podtačke ii.;

(E)

zahteve i postupke iz članaka 7., 50., 51. i 53. za profesije regulisane u državi članici, uključujući sve povezane troškove koje plaćaju građani i dokumente koje građani podnose nadležnim telima;

(F)

pojednosti o tome kako se u okviru nacionalnih zakona i drugih propisa može žaliti na odluke nadležnih tela donesene na osnovu ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stava 1. pružaju korisnicima na jasan i sveobuhvatan način, da su lako dostupne na daljinu i elektronskim putem te da se redovno ažuriraju.

3. Države članice osiguravaju da se na svaki zahtev za informaciju upućen jedinstvenoj kontaktnoj tački odgovori što je pre moguće.

4. Države članice i Komisija preduzimaju prateće mere kako bi podstakle jedinstvene kontaktne tačke da se informacije iz stava 1. omoguće i na drugim službenim jezicima Unije. To ne utiče na zakonodavstvo država članica o upotrebi jezika na njihovom državnom području.

5. Države članice sarađuju međusobno i sa Komisijom za potrebe sprovođenja stavova 1., 2. i 4.

47.

Umeću se sledeći članci:

"Član 57.a

Postupci elektronskim putem

1. Države članice osiguravaju da se svi zahtevi, postupci i formalnosti vezani za pitanja obuhvaćena ovom Direktivom mogu jednostavno ispuniti, na daljinu i elektronskim putem, pomoću odgovarajućih jedinstvenih kontaktnih tačaka ili odgovarajućih nadležnih tela. To ne sprečava nadležni organi država članica da zatraže ovjerene kopije u kasnijoj fazi u slučaju opravdanih sumnji i kada je to strogo neophodno.

2. Stav 1. ne primenjuje se na izvršavanje perioda prilagođavanja ili provere osposobljenosti.

3. Ako je opravdano da država članica traži napredne elektronske potpise, kako su definisani u članu 2. tački 2. Direktive 1999/93/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 1999. o okviru Zajednice za elektronske potpise (20), za ispunjavanje postupaka iz stava 1. ovog člana, države članice prihvataju elektronske potpise u skladu sa Odlukom Komisije 2009/767/EZ od 16. oktobra 2009. o utvrđivanju mera za olakšavanje upotrebe postupaka elektronskim putem pomoću jedinstvenih kontaktnih tačaka u okviru Direktive 2006/123 / EZ Evropskog parlamenta i Savjeta o uslugama na unutrašnjem tržištu (21) i omogućavaju tehnička sredstva za obradu dokumenata naprednim elektronskim potpisom u formatima koji su definisani u Odluci Komisije 2011/130/EU od 25. februara 2011. o utvrđivanju minimalnih uslova za prekograničnu obradu dokumenata koje su elektronski potpisala nadležna tela u okviru Direktive 2006/123/EC Evropskog parlamenta i Savjeta o uslugama na unutrašnjem tržištu (22).

4. Svi se postupci sprovode u skladu sa članom 8. Direktive 2006/123/EC u vezi sa jedinstvenim kontaktnim tačkama. Proceduralna vremenska ograničenja određena u članu 7. stavu 4. i članu 51. ove Direktive započinju od trenutka kada građanin podnese zahtev ili bilo koji dokument koji nedostaje jedinstvenoj kontaktnoj tački ili direktno odgovarajućem nadležnom telu. Bilo koji zahtev za ovjerene kopije iz stava 1. ovog člana ne smatra se zahtevom za dokumente koji nedostaju.

Član 57.b

Centri za pomoć

1. Svaka država članica najkasnije do 18. siječnja 2016. određuje centar za pomoć u čijoj je nadležnosti pružanje pomoći građanima, kao i centrima za pomoć drugih država članica, u vezi sa priznavanjem stručnih kvalifikacija predviđenih u ovoj Direktivi, uključujući i davanje informacija o nacionalnom zakonodavstvu kojim su uređene profesije i njihovo obavljanje, socijalnom zakonodavstvu i, po potrebi, etičkim pravilima.

2. Centri za pomoć u državama članicama domaćinima pomažu građanima u korišćenju prava koja su im dodeljena ovom Direktivom u saradnji, po potrebi, sa centrom za pomoć u matičnoj državi članici i nadležnim telima i jedinstvenim kontaktnim tačkama u državi članici domaćinu.
3. Od svakog nadležnog tela u matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu zahteva se da u potpunosti sarađuje sa centrom za pomoć u državi članici domaćinu i po potrebi u matičnoj državi članici te da pruža sve relevantne informacije o pojedinačnim slučajevima takvim centrima za pomoć na njihov zahtev i pod uslovom da se poštuju pravila o zaštiti podataka u skladu sa Direktivom 95/46/EC i Direktivom 2002/58/EC.
4. Na zahtev Komisije centri za pomoć obaveštavaju Komisiju o rezultatima upita koje razmatraju u roku od dva meseca od primanja takvog zahteva.

Član 57.c

Izvršavanje ovlašćenja

1. Ovlašćenje za donošenje delegiranih akata dodeljuje se Komisiji podložno uslovima utvrđenim u ovom članku.
2. Ovlašćenje za donošenje delegiranih akata iz člana 3. stava 2. trećoj tački, člana 20., člana 21. stava 6. drugog podstava, člana 21.a stava 4., člana 25. stava 5, člana 26. stava drugog, člana 31. stava 2. drugog podstava, člana 34. stava 2. drugog podstava, člana 35. stav 4. i 5, člana 38. stava 1. drugog podstava, člana 40. stava 1. trećoj tački, člana 44. stava 2 . drugog podstava, člana 49.a stava 4. i člana 49.b stava 4. dodeljuje se Komisiji na period od pet godina počev od 17. januara 2014. Komisija izrađuje izveštaj o delegiranju ovlašćenja najkasnije devet meseci pre kraja perioda od pet godina. Delegiranje ovlašćenja automatski se produžava za periode jednakog trajanja, osim ako se Evropski parlament ili Vijeće tom produženju usprotive najkasnije tri meseca pre kraja svakog perioda.
3. Ovlašćenje za donošenje delegiranih akata iz člana 3. stava 2. trećoj tački, člana 20, člana 21. stava 6. drugog podstava, člana 21.a stava 4., člana 25. stava 5., člana 26. stava drugog, člana 31. stava 2. drugog podstava, člana 34. stava 2. drugog podstava, člana 35. stav 4. i 5, člana 38. stava 1. drugog podstava, člana 40. stava 1. trećoj tački, člana 44. stava 2 . drugog podstava, člana 49.a stava 4. i člana 49.b stava 4. Evropski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašćenja koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi efekte dan nakon objave spomenute odluke u Službenom listu Evropske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utiče na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno saopštava Evropskom parlamentu i Savjetu.
5. Delegirani akt donet na osnovu člana 3. stava 2. trećoj tački, člana 20., člana 21. stava 6. drugog podstava, člana 21.a stava 4., člana 25. stava 5., člana 26. stava drugog, člana 31. stava 2. drugog podstava, člana 34. stava 2. drugog podstava, člana 35. stav 4. i 5, člana 38. stava 1. drugog podstava, člana 40. stava 1. trećoj tački, člana 44. stava 2 . drugog podstava, člana 49.a stava 4. i člana 49.b stava 4. stupa na snagu samo ako Evropski parlament ili Vijeće u roku od dva meseca od saopštenja tog akta Evropskom parlamentu i Savjetu na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su pre isteka tog roka i Evropski parlament i Vijeće obavestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produžava za dva meseca na inicijativu Evropskog parlamenta ili Saveta.

48.

Član 58. zamenjuje se sledećim:

"Član 58.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stav, primenjuje se član 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 ".

49.

Član 59. zamenjuje se sledećim:

"Član 59.

Transparentnost

1. Države članice dostavljaju Komisiji spisak postojećih regulisanih profesija, posebno navodeći delatnosti obuhvaćene svakom profesijom, te spisak regulisanih obrazovanja i osposobljavanja, te osposobljavanja sa posebnom strukturom, iz člana 11. tačke (c) podtačke ii., Na njihovu državnom području do 18. januar 2016. Možda promene na tim listama takođe se dostavljaju Komisiji bez nepotrebnog odlaganja. Komisija uspostavlja i održava javno dostupnu bazu podataka regulisanih profesija, uključujući opšti opis delatnosti obuhvaćenih svakom profesijom.
2. Do 18. siječnja 2016., države članice dostavljaju Komisiji spisak profesija za koje je potrebna prethodna provera kvalifikacija u skladu sa članom 7. stavom 4. Države članice Komisiji daju posebno obrazloženje za unos svake pojedine profesije na taj spisak.
3. Države članice proveravaju jesu li zahtevi na osnovu njihovog pravnog sistema koji ograničavaju pristup profesiji ili obavljanje profesije nosiocima određene stručne kvalifikacije, uključujući korišćenje profesionalnih naziva i profesionalne delatnosti dozvoljene u okviru takvog naziva, koji se u ovom članku nazivaju, zahtevima ', u skladu sa sledećim principima:
 - (A) zahtevi ne smeju biti ni neposredno niti posredno diskriminacijski na osnovu nacionalnosti ili boravišta;
 - (B) zahtevi moraju biti opravdani preovlađujućim razlozima opšteg interesa;
 - (C) zahtevi moraju biti prikladni za osiguravanje postizanja zadatog cilja i ne smeju prelaziti ono što je potrebno za postizanje tog cilja.
4. Stav 1. takođe se primenjuje na profesije koje u državi članici regulišu udruženja ili organizacije u smislu člana 3. stava 2. te na sve zahteve za članstvo u tim udruženjima ili organizacijama.
5. Do 18. siječnja 2016., države članice Komisiji daju informacije o zahtevima koje nameravaju da zadrže i razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtevi u skladu sa stavom 3. Države članice, u roku od šest meseci nakon usvajanja mere, obezbeđuju informacije o zahtevima koje su naknadno uvele te razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtevi u skladu sa stavom 3.
6. Do 18. januar 2016., Na potom svake dve godine, države članice takođe podnose izveštaj Komisiji o zahtevima koji su povučeni ili ublaženi.
7. Komisija prosleđuje izveštaje iz stava 6. drugim državama članicama koje podnose svoje primedbe u roku od šest meseci. U tom periodu od šest meseci Komisija se savetuje sa zainteresovanim stranama, uključujući dotičnim profesijama.
8. Komisija na osnovu informacija koje je dobila od država članica podnosi sažetak izveštaja grupi koordinatora ustanovljenoj Odlukom Komisije 2007/172/EZ od 19. marta 2007. O osnivanju grupe koordinatora za priznavanje stručnih kvalifikacija (23), koja može podneti primedbe.
9. U svetlu primedbi iz stavova 7. i 8. Komisija do 18. siječnja 2017. Evropskom parlamentu i Savjetu podnosi svoje konačne zaključke kojima po potrebi prilaže predloge za dalje inicijative.

50.

Član 60. menja se kako sledi:

(A)

u stavu 1. dodaje se sledeći podstavak:

"Od 18. januara 2016. Statistički rezime donesenih odluka iz prvog podstava sadržava detaljne informacije o broju i vrsti odluka koje su donesene u skladu sa ovom Direktivom, uključujući vrste odluka

o delimičnom pristupu koje donose nadležni organi u skladu sa članom 4.F te opis glavnih problema do kojih dolazi prilikom primene ove Direktive ";

(B)

stav 2. zamenjuje se sledećim:

"2. Komisija do 18 januar 2019. A potom svakih pet godina objavljuje izveštaj o sprovođenju ove Direktive.

U prvom takvom izveštaju posebno se fokusira na nove elemente koji su uvedeni ovom Direktivom te posebno na sledeće teme:

(A)

funkcionisanje evropske strukovne karte;

(B)

modernizovanje znanja, veština i sposobnosti za profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III., uključujući spisak sposobnosti iz člana 31. stava 7.;

(C)

funkcionisanje zajedničkih okvira za osposobljavanje i zajedničkih testova osposobljenosti;

(D)

rezultate posebnih programa usavršavanja iz rumunskih zakona i drugih propisa za nosioce dokaza o formalnoj osposobljenosti iz člana 33.a, kao i za nosioce dokaza o formalnoj osposobljenosti na nivou nakon srednje škole, s ciljem ocene potreba revizije trenutnih odredbi o uređenju stečenih prava primjenjivom na rumunski dokaz o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za opštu zdravstvenu negu.

Države članice osiguravaju sve potrebne informacije za pripremu tog izveštaja. "

51.

U članu 61. stav drugi zamenjuje se sledećim:

"Po potrebi Komisija donosi provedbeni akt kako bi dotičnoj državi članici dopustila odstupanje od relevantnih odredbi tokom ograničenog perioda."

52.

Prilozi II. i III. brišu se.

53.

U Prilogu VII. tački 1. dodaje se sledeća tačka:

“(G)

ako država članica to zahteva za vlastite državljanke, uverenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenih ili konačnih oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uverenje o nekažnjavanju. "

Član 2.

Izmena Uredbe (EU) br. 1024/2012

Tačka 2. iz Priloga Uredbom (EU) br. 1024/2012 zamenjuje se sledećim:

"2.

Direktiva 2005/36/EC Evropskog parlamenta i Savjeta (24): članci od 4.a do 4.e, članak 8., članak 21.a, članak 50., član 56. i član 56.a.

Član 3. Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa ovom direktivom do 18 januar 2016 ..
2. Sve države članice koje 17 januar 2014. Osiguravaju pristup osposobljavanju za babice za smer I. u skladu sa članom 40. stavom 2. Direktive 2005/36/EC po završetku najmanje prvih deset godina opšteg školskog obrazovanja, donose zakone i druge propise potrebne za ispunjavanje uslova za pristup osposobljavanju za babice u skladu sa članom 40. stavom 2. tačkom (a) te direktive do 18. siječnja 2020.
3. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mera iz stava 1. i 2.
4. Kada države članice donose mere iz stava 1. i 2., te mere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputstva. Načine tog upućivanja određuju države članice.
5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mera nacionalnog prava koje donesu u oblasti na koje se odnosi ova direktiva.

Član 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u Službenom listu Evropske unije.

Član 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sačinjeno u Strazburu 20 nov 2013.

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Savjet

Predsednik

V. LEŠKEVIČIUS

(1) SL C 191, 29.6.2012., Str. 103.

(2) Stav Evropskog parlamenta od 9. oktobra 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Saveta od 15. novembra 2013.

(3) SL L 255, 30.9.2005., Str. 22.

(4) SL L 158, 30.4.2004., Str. 77.

(5) SL C 153 E, 2013/05/31., Str. 15.

(6) SL L 78, 1977/03/26., Str. 17.

(7) SL L 77, 1998/03/14., Str. 36.

(8) SL L 316, 14.11.2012., Str. 1.

(9) SL L 88, 4.4.2011., Str. 45.

(10) SL L 376, 27.12.2006., Str. 36.

(11) SL L 55, 28.2.2011., Str. 13.

(12) SL C 369, 17.12.2011., Str. 14.

(13) SL L 8, 2001/12/01., Str. 1.

(14) SL C 137, 12.5.2012., Str. 1.

(15) SL L 281, 23.11.1995., Str. 31.

(16) SL L 201, 31.7.2002., Str. 37.

(17) SL L 8, 2001/12/01., Str. 1. "

(18) SL C 111, 6.5.2008., Str. 1. "

(19) SL L 376, 27.12.2006., Str. 36. "

(20) SL L 13, 19.1.2000., Str. 12.

(21) SL L 274, 20.10.2009., Str. 36.

(22) SL L 53, 26.2.2011., Str. 66. "

(23) SL L 79, 20.3.2007., Str. 38. "

(24) SL L 255, 30.9.2005., Str. 22. "

Izjava Komisije

Komisija će pri pripremi delegiranih akata iz člana 57.c stava 2. obezbediti istovremenih, pravovremen i primeren prenos relevantnih dokumenata Evropskom parlamentu i Savjetu te će dovoljno unapred sprovoditi odgovarajuća i transparentna savetovanja, posebno sa stručnjacima iz nadležnih vlasti i tela, strukovnih udruženja i obrazovnih ustanova u svim državama članicama i po potrebi sa stručnjacima među socijalnim partnerima.